

Vydává obec Vrbský

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

srpen 2016

VRBECKÉ KROJOVANÉ HODY

28. 8. - 30. 8. 2016

stárek a stárka – Viktor Zálešák, Lenka Horáková

sklepník a sklepnic – Ondřej Bařina, Magda Mikulicová

MATEŘSKÁ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Pasování předškoláků

Pasování předškoláků

Pasování předškoláků

Vycházka do přírody

Beseda s Policií ČR

Kluci se učí verbuňk

Pátáci v Praze

Rozloučení s pátáky

VESNICE MÁ MÍT PEVNÉ ZÁKLADY VE SPOLCÍCH

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbice, další roční milník je tady – hody. „Hody budů“, říkají děti v naší školce, ale mám-li být upřímný, rok od roku je to horší. Primárně je to způsobeno „chudými“ ročníky, kdy zejména chlapců je jako šafránu a těch, co jsou alespoň trochu zapálení pro folklor a tradice, je málo. Těch, co jsou ochotni na sebe vzít zodpovědnost, je ještě více poskrovnu.

V rámci zachování tradic jsme před dvěma lety dali hlavy dohromady a dohodli se na jasných pravidlech spolupráce stárci – obec – FK – pohostinství a vinaři. Dle mého názoru to byl krok správným směrem a jediná možnost, jak hody udržet. Kritika se samozřejmě okamžitě snesla, že obec nikdy takto nepomáhala, že na „mladé“ toho z povinností zbylo málo, že když stárkovali oni, tak museli.... atd. Nikdo si však neuvědomil, že dnes je úplně jiná situace – málo dětí, jiné hodnoty, nové možnosti, podnikání, jiné zájmy, trávení volného času u sociálních sítí, a nebojme se to říct, i jistá pohodlnost některých rodin. Ty totiž mají spoustu řečí, jak by se co mělo dělat, ale ze svého komfortu a volného času si neukrojí ani kousek. Našly se i takové názory, že by se to jeden rok mělo nechat svému osudu. Pod takovéto řešení se kategoricky odmítám podepsat, to nechť si vyzkouší jiný dobrodruh. Abych tento odstavec zakončil pozitivně, blýská se nám na lepší časy díky folklórnímu souboru Kalubáček. To je totiž správná cesta – budovat vztah ke kroji, k tradici a k folkloru od mala. Všichni, kdo tuto činnost vedou, mají můj velký obdiv a měli by mít uznání od ostatních. To, co nyní zasej, bude obec sklízet až za sedm až deset roků.

Nemohl jsem si nevšimnout našťestí ojedinělých negativních reakcí ke spolkovému životu v obci. Tvrdím a má dvouletá účast v krajské komisi Vesnice roku to jenom potvrzuje, že to, co dělá vesnici vesnicí, jsou právě spolky. Když je silný tandem spolek – obec, je to to

nejlepší řešení a může to být také jeden z důvodů, proč lidé začínají dávat přednost bydlení na krásném pospolitém venkově před městem nebo satelitem. Pokusím se tedy krátce naše spolky z mého pohledu rozebrat – jak z toho pozitivního, tak i negativního, či z pohledu možných rizik.

VINAŘI VRBICE – docela živě si pamatuji několik jednání před samotným založením spolku. Záminka byla taková, že spolek si může sáhnout na některé dotace. Dnes vím, že většinu dotací mohla pohodlně získat i obec, ale to už je za námi. Jedno jednání bylo také s bývalými zahrádkáři s tím, že v té době tam byly nějaké finance na možný start. Zahrádkáři tehdy zareagovali velmi negativně, jako by jim „ti mladí“ chtěli něco vzít a prostředky nakonec věnovali Muzeu. Dnes děkuji osudu, že spolek VINAŘI VRBICE začal od nuly a že vše co má si musel pracně vydobýt a nemusí být nikomu přespříliš vděčný. Negativa – spousta členů je neaktivních, legislativa a kontroly vinařů také činnosti příliš nehrají do karet, ale co se dá dělat. Další kritika se také snesla na to, že akce pořádané Vinaři Vrbice jsou spíše pro cizí než pro Vrbečáky – příkladem je třeba Zarážení hory – ale to je vývoj, který je asi přirozený a je dost možné, že se to za pár let otočí úplně jinam. Nezanedbatelné také je, že průvodní program na akcích je mnohdy pro občany zdarma – cimbálová muzika, koloběžky, spolek také podporuje svou činností i ostatní akce, výše zmíněné hody nevyjímaje. To je to, co mě na tom těší, činnost spolku by neměla být pouze ohraničená svými mantinely, ale měla by být v symbióze s obcí a ostatními spolky. Ze strany obce dochází k pomoci jak dotační (zatím tedy vždy, když bylo potřeba dořešit nějaký projekt), tak fyzické či materiální pomoci – lavičky, stany apod. Spolek na oplátku mnohdy pomáhá různými vzorky, degustacemi či samotnou prezentací obce.

OKOLO LUŽE – původně divadelnický spolek, který se z části vlivem zakládání rodin přetransformoval na spolek věnující se dětem a folkloru. Dle mého názoru je to velmi šťastné řešení. Tento spolek je tedy zatím v plenkách, ale už nyní nám vystoupení dětí nebo Dětské hodky dělají velkou radost. Mezi rizika tohoto uskupení patří to, že pokud nevznikne na Vrbici folklórní soubor starších či dospělých, jsou „odsouzení“ pracovat neustále s novým materiálem a jejich rodiči (domluva s námi rodiči je mnohdy komplikovanější než se samotnými dětmi). Dalším negativem je, že na Vrbici není doposud cimbálová muzika, která by

souboru vytvořila hudební zázemí – ale třeba se „zablýská“ na lepší časy.

HASIČI – sice nejsou spolkem jako takovým (jsou součástí obce), ale pořád je tu máme a když je potřeba, pomáhají. Na jejich činnost se snáší poměrně často kritika, ale popíšme si jejich reálnou situaci. Jejich původní vybavení pro zásahy bylo nulové, stará hasička je pro činnost naprosto nevyhovující a dokončení nové se neustále odkládá z důvodu dokončování jiných projektů (ČOV, MŠ, ZŠ apod.). Sami se snaží v provizorních prostorách opravovat techniku, sami se snaží udržet, co se dá. V očích občanů, pokud momentálně nepovezí jejich děti na dětském dnu či podobné akci, jsou zbyteční a k ničemu. Ještě si na ně někdo vzpomene, kdo potřebuje požární hlídku na akci. I přes tyto negativa hoši setrvali v tom, co dělají, a vězte, že není možné během pár let dohonit to, co se celá desetiletí zanedbávalo. Doufám, že se nám podaří v průběhu zimy dokončit prostory tak, aby hasiči mohli rozvíjet svou činnost a dělat radost nejen sobě, ale i lidem. Poté se jim mohou otevřít i další obzory v podobě hasičského sportu a práci s dětmi a mládeží. Bez kvalitního zázemí a dobré techniky to ovšem nejde.

MUŽÁCI Z VRBICE – spolek, který je nepřehlédnutelný a který kudy v kroji chodí, tudy reprezentuje ☺. Má za sebou první CD, a třeba se v budoucnu dočkáme něčeho dalšího. V čem však spatřuji riziko – opět v naší lidské pohodlnosti a trendu dnešní doby – nemít čas. V obci je spousta chlapů, kteří zpívají velmi dobře, ale nejsou ochotni absolvovat drill, urvat se často od rozdělané práce a odjet na vystoupení, absolvovat výčitky manželek, že prioritnější je vyblít kozí chlívěk, než jít zpívat s chlapama apod. Takže klobouk dolů!

FK VRBICE 1959 – nejpočetnější spolek, který je nyní „nucen“ s obcí spolupracovat poměrně úzce (a naopak). Obec Vrbice zajišťuje pro FK pravidelné sečení hřiště, servis sekačky, pohonné hmoty, odvoz odpadů, úhradu energií, praní dressů, úklid kabin a jiné nepravdivé drobné činnosti, které souvisí s provozem hřiště a kabin. Mimo tuto činnost téměř každoročně přispívá na práci s mládeží a přispívá také na konkrétní projekty – letos například stavba šaten pro mládež. Obec s vedením si schválila pravidla spolupráce, která jasně stanovují, kdo má jaké povinnosti. Bohužel někdy spolupráce zaskřípe na banálních věcech jako je běžný úklid, odklizení branek, či

nepořádek kolem hřiště – ale i FK jsou jenom lidi a někdy to prostě nelze uhlídat. FK je také hlavním organizátorem hodů a díky tomu je mnohdy terčem negativních či zaručených informací, jak na hodech vydělává. Zde se fotbalistů musím opravdu zastat – díky nim jsou hody na Vrbici „relativně“ v pohodě – žádná rodina nepodstupuje finanční rizika, žádná rodina nemusí být na hody zapřažena u výběru vstupného či „v baru“, i rodiny stárků si mohou hody na sóle relativně užít. Ze zisku z hodů je spolufinancována hlavní činnost FK a vězte, že náklady na zbylý provoz, se kterým nepomáhá obec, jsou nemalé. Sám jsem si porovnával, co musí absolvovat rodiče ve městě, když chtějí, aby jejich dítě dělalo nějaký sport – zápisné, sponzorské dary a mnohdy i úplatky, aby si jejich malý zahrál. Na Vrbici je to tak, že rodič pořídí akorát kopačky a pak už je to jen na šikovnosti dítěte. Nikdo z funkcionářů nebere žádnou odměnu, všichni trenéři trénují zdarma, veškeré vydané finance spolknou provoz, poplatky organizacím apod. Nechápu tedy neustálou kritiku zaručených zisků, ti co to říkají, by se měli zamyslet nad svou ubohostí a raději něco pro obec začít dělat – aktivních lidí je všude nedostatek, nechť si ukrojí kus svého volného času pro

druhé.

FARNOST – není sice spolkem, ale společenského života se dotýká velmi úzce. Mimo tradiční bohoslužby se jednou za čas ve svátečních i smutných chvílích dotknou každého z nás. Je zde potřeba vyzdvihnout činnost kostelníka a jeho paní, kteří chystají, dělají drobné opravy a jsou farníkům k ruce. Je zde potřeba pochválit krásnou květinovou výzdobu, která je každý týden jiná a která mnohé z nás pohladí na duši. Ke kostelu patří také muzika, kterou reprezentuje varhaník, Kamínek a „rybovkový“ sbor v čele s regenschorim. Farnost a církev je díky církevním restitucím a různým médiím vnímána veřejností spíše negativně, nikdo si však neuvědomuje, že pro farnost budou mít v budoucnu tyto kroky velmi negativní dopady. Řekněme si to narovinu – o kostel, faru apod. se budeme muset postarat my farníci. Nikdo jiný, ani farář, to za nás neudělá. Riziko vidím také v tom, že momentálně není ve farnosti silná osobnost, která by se nových projektů mohla zhostit – nebo o ni nevím? Pokud je, dveře na obci má rozhodně otevřené.

Není možné se nedotknout také společenských činností, které pro obec

dělají základní a mateřská škola a velký kus práce se udělal také díky CVČ Kalubáček a Muzeu Vrbice. Školy nám každoročně chystají pěkný program, pomáhají také při přípravě aktivit obce či ostatních spolků a je to opět činnost, kterou dělají navíc a na úkor svého volného času. Na CVČ vznikla spousta nových aktivit, kterou mnohdy zastřešují lidé svou dobrovolnickou činností – keramika, kroje, aktivity knihovny apod. Muzeum je oázou toho, co bylo před námi. Je mi líto lidí, kteří si neváží své historie. Je mi líto také těch, kteří se z historie nepoučí, jsou totiž odsouzeni k děláni pořád stejných chyb.

Proč jsem tento sáhodlouhý rozbor vůbec napsal a nevěnoval se vysvětlování toho, co se stihlo, nestihlo a co se chystá? Chci, abychom si vážili lidí, kteří pro spolky a obec něco dělají. Chci, abychom chvástaly u piva, kteří pro obec nikdy nehnuli ani prstem a mají spíše problém sami se sebou, ignorovali. Chci, aby spolky mezi sebou nebyly konkurenty, ale partnery, kteří táhnout za jeden provaz, kteří chápou problémy toho druhého. Ve svátečních chvílích se má o věcech rozjimat a bilancovat. Hody jsou svátkem, proto tak činím.

Tomáš Bílek, Váš starosta

Vrbeční stárci a chasa Vás srdečně zvou na

VRBECKÉ KROJOVANÉ HODY

28.–30. srpna 2016

třídenní hodování zahajuje mše
v 8 hodin v kostele sv. Jiljí

Hraje DH Lácaranka

JAK JSEM STÁRKOVALA NA VRBICI PŘED 49 LETY

Mám – li to říct přesně, byla jsem sklepníci. Spolu se mnou stárkovský úkol potkal Jaroslava Knápka a Ludmilu Čačíkovou – byli to první stárky, druhý pár byl Miroslav Gala a Františka Bukovská a do třetice Václav Herzán a já – Marie, tehdy Janošková.

Bylo před hody... Seděly jsme s kamarádkami na schodku u domu a z vedlejší uličky se ozval dupot. Z uličky vyběhl Vašek Herzán a na mě, nic netušící vybafl: „Pod' se mnú v hody za sklepníci!“ Zůstala jsem překvapeně hledět a on otázku zopakoval. „My půjdem všecy“, daly jsme se do smíchu. On to však myslel vážně, neboť mi oznámil, že večer přijdou i s ostatními stárky požádat o svolení mé rodiče. Po chvilce odběhl a já šla novinu sdělit mamince. Maminka na to – no a co by se stalo! Jsme rodina – jste s Vaškem vlastníci a nevím, co bych řekla jeho rodičům, když ho odmítneš...

Ale mě se jaksi do stárkování nechťelo. „Mami, když si vzpomenu, co se nás Vašek naotravoval, po cestě do školy a ze školy v Kobylí úlohy jsem mu u kobylského kříže musela dát opsat a ve škole napovídat“.

A tak nějak to prý probíhalo i u Herzánů. „Mami, myslíte, že by Mařenka Janošková byla se mnú sklepníci?“ „Ná proč by nebyla, však jsme rodina a byli jste od dětství kamarádi.“

Večer u nás „zabúčala“ trojice budoucích stárků, slovo dalo slovo a už nic nebránilo chystat se na hody.

Tak, jak je to na Vrbici zvykem, daly jsme si ušít brokátové šaty krásné barvy růžových květů, šily se a škrobily spodní

bílé sukně, rukávce, háčkovaly bubínkové punčochy a také jsme se učili tancovat Zavádku – hanácko slovácký obřadní tanec.

V předhodovém týdnu jsme my, děvčata, dělaly z krepového papíru mašle a růžičky na máju a do stárkovského sklepa. Neboť nebylo by na Vrbici hodů bez vína a „vychábených“ sklepů.

Hody se přiblížily, byly krásné, jak už vrbecké hody bývají, i když pro samé starosti jsme si je až tak neužili.

Ale vytancovali jsme se za ty tři dny víc, než kdy doposud. Na Vrbici je zvykem děvčata a stárky v hody „zavádat“ ženáčům – rodičům, kmotrům, známým, no kdo se právě namanul u sóla. Řádně mě v ty hody vytočil, kromě mnoha jiných, i pan Jan – Jenys Bařina. Je to muž urostlý, vrtěl se mnou doleva, doprava, tančil třásáka i „na šest“. Div se mi nezatočila hlava. „Súdná stolica“ tetiček, sedících kolem sóla se po mně pokukovala a usmívala se. Hned jsem si šla stěžovat mamince: „Mami, jak jsem

se točila, tetičky se pořád po mně dívaly a usmívaly se, snad mně padá sukně či co!“. Mamka se zasmála, hned věděly „kerá bije“. Jak se mnou Bařina vytácel, sukénky mi nadletovaly a ukázaly se moje bílé, bavlněnou krajkou lemované spodní kalhotky, abych byla upravená a nic nebylo vidět. A ty „spodáry“ vykouzly na tváři tetiček úsměvy.

Hody uběhly jako voda, i zavádka proběhla bez problémů.

Ještě na nás čekal po celý rok úkol: zdobit každou sobotu květinami vrbecký kostel. Byl to úkol radostný, tetičky nám ochotně stříhaly ty nejkrásnější růže, tulipány i pivoňky ze svých zahrádek.

Roky letěly jako splašené a uplynulo málem padesát let od té doby. A tak se stalo letos na jaře na břelavské poliklinice, že si vedle mě přisedl neznámý pán. Nebylo by na tom nic zvláštního, kdyby sestra nezavolala: pan Václav Herzán! Trochu mě to zarazilo, říkám si, vidíš, ten pán má vrbecké jméno. Pán se vrátil z ordinace a sedl si vedle mě. Po očku jsem si ho prohlížela a odvážila se zeptat – pane, neznáme se odněkud? Mrkl na mě a říká, ne, nevzpomínám si. „A co takhle Vrbice, říká vám něco?“ „To ano, su Vrbečák!“ „A já Vrbečanka, vždyť jsme spolu kdysi stárkovali“. „Jémináčku, ano, to je překvapení, jak dlouho jsme se neviděli – 25 let?“ Tak, tak, život ubíhá a člověk si to mnohdy ani neuvedomuje... A tak jsem v tom neznámém muži opět uviděla sedmnáctiletého výrostka a v uších mi zazněla věta: „Co Maři, nechceš se mnú stárkovat?“

Marie Kachyňová,
9. 8. 2016

VRBECKÉ RECEPTY

Když mi řekla Klárka o článek do zpravodaje, vůbec mě nenapadlo o čem psát. O bylinkách i tradiční čínské medicíně už jsem psala, přidala i nějaké recepty a v tom mě napadlo, že určitě i vy máte doma nějaký zajímavý recept na nějaké dobré jídlo, ať už s bylinkami nebo bez. Pokud byste se o něj chtěli podělit, pošlete jej na email cvc@vrbice.cz nebo přineste do knihovny. Já už několik let pečú vánočku podle vynikajícího receptu, který uveřejnila ve zpravodaji paní Bařinová. Snad nebudu sama, koho budou recepty zajímat a vyzkouší je. Třeba se nám podaří vytvořit si malou vrbeckou kuchařku. V příštím zpravodaji už budou vaše recepty.

Přidávám recept na polévku z červené čočky a zeleninové bramboráky.

250g červené čočky, 1 mrkev, 1 cibule, kuřecí vývar, 2 polévkové lžíce nasekaného čerstvého yzopu a saturejky (pokud použijete sušené bylinky, tak pouze 1 lžíci, jsou více aromatické), sůl

Nakrájenou cibulku lehce osmažíme na oleji nebo přepuštěném másle, přidáme nahrubo nastrohanou mrkev, vsypeme čočku, podlejeme ½ l vody a dolejeme vývarem. Osolíme a vaříme do měkka. Pozor, červená čočka je velmi rychle měkká. Rozmíchujeme na krémovou polévku, vhodíme bylinky a necháme je chvíli prohřát.

1 malá cibule, 2 brambory, 2 malé cukety, 2 mrkve, 1 vejce, 3-4 lžíce špalďové mouky, nejmenno nasekané bylinky (petržel, tymián, majoránka, yzop, libeček, pažitka a meduňka), 2 stroužky česneku, sůl, pepř, muškátový oříšek, kousek feferonky (nemusí být), strouhanka a olej na smažení

Zeleninu nastroháme nejmenno, přidáme ostatní ingredience a vypracujeme nadýchané těsto stejně jako u klasického bramboráku. Osolíme a okořeníme dle vlastní chutě a na pánvi smažíme malé bramboráčky. Vynikající jsou s řeckými tzatziki.

Martina Mikulicová

NE - HODOVÉ POVÍDÁNÍ aneb MOJE JARNÍ TOULÁNÍ

Psát něco o hodech? Už nevím co, všechno už bylo napsáno a opakovat se nemá cenu. Jaká je situace všichni víme. Mladých ubývá a ještě mnozí, kteří sice v kroji chodí, stárkovat nechťejí. Ale nač lamentovat - bude ještě hůř. Myslím si ale, že mnohé záleží na rodičích - jak se k tomu postaví. Třeba jsem slyšela od vedoucí dětského folklorního kroužku, že rodiče místo vystoupení dětí na nějaké akci, raději jedou na výlet. Ale takové zkušenosti nejsou jen dnes. Jako učitelka jsem několikrát zažila, že jsme s dětmi nacvičovali na různá vystoupení a nakonec děti nepřišly, protože rodiče měli „něco důležitějšího“. Stejnou zkušenost má určitě i vedoucí Kamínku. Říká se tomu „zodpovědnost“. A tu tedy dnes má málokdo.

Na popud některých z vás bych přece jen něco napsala. Někdo kritizuje, že dříve se třeba nosily delší sukně u krojů (ženy byly tehdy drobnější a menší), že mají děvčata širší sukně, či že se změnily materiály - a budou se měnit dál a víc. Hlavní přece je, že v kroji chodí mládež ráda a kroj se uchovává, třeba v trochu jiném provedení - jak řekla etnografka Moravského zemského muzea v Brně paní Hana Dvořáková při zahájení výstavy VRBICE 14. 7. v Paláci šlechticů. Důležité však je, aby si každá obec zachovala ten „svůj kroj“ a netahala tam krojové součásti, které se tam nikdy nenosily.

Jeďte se tam podívat. Je moc pěkné vidět poklady z naší obce na tomto místě a není to jen o krojích.

Jen jedna věc mi tam chyběla a chybí. Alespoň zmínka o tom člověku, který má nesporně největší zásluhy na bohatých sbírkách v našem muzeu. Je to pan

Václav Michna - bývalý předseda MNV Vrbice. Ten shromažďoval všechny fotografie, nechal udělat panely s nimi a sám také zachycoval všechno dění v obci. Ty spousty fotografií, které mu nikdo nezaplátil a které ukládal do několika kufrů! Byl vlastně prvním, koho napadlo založení vrbeckého muzea. A jak se mu mnozí v té době vysmívali, když začal za poštu vozit různé předměty, které dnes už vymizely z našeho života a byly by teď vzácností. Takže alespoň já bych mu tímto opožděně děkuji.

Vstavač vojenský

Ale k tomu toulání. V zimě a na jaře poznávám okolí naší obce

pěšími vycházkami. Jednak z důvodů zdravotních-posiluji dýchací cesty, a jednak proto, že mám procházky v přírodě moc ráda. Pořádila jsem si dokonce krokometr, který mi řekne, kolik jsem ušla kilometrů. Při svých toulkách stále objevuji něco nového. Ráda se zastavuji a pozoruji změny v přírodě a ráda si pořizuji fotografie.

Letos na jaře se mi podařil opravdu pěkný „úlovek“. Poprvé v životě jsem viděla kvetoucí zákonem chráněný vstavač vojenský. Vzácnou orchidej, jejíž květ připomíná vojáka - postavičku v přilbici.

Na konci dubna jsem našla tři ještě ne zcela rozkvetlé exempláře. Když jsem se za čtrnáct dní vrátila, abych se podívala jak to vypadá, byly orchideje už téměř odkvetlé. Při další obhlídce okolí jsem však našla dalších deset krásně rozkvetlých nádherných rostlin. Samozřejmě jsem si je všechny vyfotila. Na stránkách BOTANY.cz jsem si přečetla, že dříve se tu těchto vstavačů nacházelo na 30 exemplářů, v roce 2007 jich napočítali kolem 10. Jsou to krásné květiny, takže jsem si jednu fotografii dala i na tapetu do mobilu.

Při jiné vycházce jsem našla další chráněné rostliny - dymnivky, kokoříky, modrásky a dvoubarevné kosatce, na stránkách zase pohlávalo čertí peří - kavyl Ivanův.

Zkrátka kolem nás je plno krásy, ani si to neuvědomujeme. Ale nechtějte vědět, kde přímo tato krása roste. Raději to nikomu neupřesňuji. Lidé jsou nenechají a třeba by chtěli mít některou rostlinku na zahrádce a bylo by po kráse, kterou bychom si však měli chránit. Vždyť neroste všude.

Bohumila Bařinová

KABELOVKA NA VRBICI

Vážení občané, možná jste zaznamenali ze svého okolí, že v posledních dvou letech byly v sousedních obcích vybudovány společností **Internet4you.cz s.r.o. z Podivína** rozvody datové optické sítě (kabelovky). Dovolujeme si Vás informovat, že **v září začíná výstavba také ve Vaší obci.**

Budete moci využívat skutečně vysokorychlostní připojení k internetu bez jakýchkoliv výpadků, kolísání rychlosti a také můžete využít příjem kabelové televize. Bližší informace o cenách a rychlostech jsou na internetových

stránkách www.inet4you.cz

Nejprve budou do všech objektů, které o to projeví zájem instalovány plastové chráničky (trubičky). **Toto bude provedeno bezplatně.** Do konce tohoto roku, kdy dojde k dokončení všech výkopových (stavebních) prací, budou do trubek instalovány optické kabely a síť bude uvedena do provozu. V průběhu výstavby budou dotčené pozemky narušeny výkopem jen minimálně, vjezdy a chodníky budou převážně podvrtávány a všechny terén bude uveden do původního stavu. Na reference naší práce se můžete

informovat v okolních obcích.

Využití naší bezplatné nabídky na zavedení chrániček pro rozvod kabelovky Vás nezavazuje k povinnosti v budoucnu odebírat jakékoliv naše služby.

Dovolujeme si Vás však upozornit, že **nabídka bezplatného zavedení chrániček do vašich nemovitostí je jen po dobu výstavby.** Pozdější žádosti o dodatečné připojení budou již zpoplatněny.

Veškerá výstavba je koordinována s vedením obce Vrbice.

KANALIZACE A ČOV VRBICE

Máme zase bouzkušební provoz zařízení, který trval od 22. 9. 2015. Dovolím si Vás tedy seznámit s výsledky, kterých jsme dosáhli během tohoto testovacího období. Při ČOV Vrbice funguje stabilně z důvodu náročnosti provozu jeden zaměstnanec, při náročnějších úkonech a také z důvodu bezpečnosti je třeba si k některým pracím přizvat také posily. Metodicky naši ČOV vede společnost Modrý Projekt, s.r.o., jejíž pracovníci byli součástí stavebního dozoru – byli tudíž přítomni na stavbě a při instalaci technologií. Pravidelné rozborů surové i vyčištěné odpadní vody prováděla laboratoř LABTECH, s.r.o. Brno.

Ve vzorcích odpadní vody (bylo odebráno 9 vzorků na vstupu a 9 vzorků na výstupu) byly prováděny rozborů v rozsahu BSK₅ (biologická spotřeba kyslíku) odstraněno 19,363t, CHSK_{Cr} (chemická spotřeba kyslíku) odstraněno 34,856t, NL (nerozpuštěné látky) odstraněno 14,123t, N-NH₄ (amoniakální dusík) odstraněno 3,009t, N-NO₃ (dusičnanový dusík), N-NO₂ (dusitanový dusík), N_{celk} (celkový dusík)

odstraněno 3,275t, P_{celk} (celkový fosfor) odstraněno 0,431t. Ke zpracovateli kalů ZERA Ratíškovice a.s. bylo odvezeno za sledované období 30,3t kalů (ke konci července dokonce 35,6t) při průměrné sušiny 14,1%, dále byly předány ke zpracování odpady z lapáků česlí a lapáků písku. Ještě před rokem jsme tyto látky vypouštěli do volné přírody. Na jednom zasedání zastupitelstva jsem dokonce demonstroval rozdíl mezi vzorkem vody na vtoku a vyčištěné vody na výstupu – rozdíl byl pouhým okem evidentní. Pořád si tedy ještě někdo myslí, že projekt nebyl potřebný?

Děkuji všem, kteří si postupně dali projektovou dokumentaci do pořádku a uzavřeli řádně smlouvu s obcí. První faktury za stočné Vám budou vystaveny v průběhu měsíce září. Ti, kteří takto doposud neucínil, se vystavují nemalým sankcím.

Dovoluji si ocitovat některé paragrafy z „vodního zákona“ – zák. č. 254/2001Sb., o vodách

§ 38 odst. 6 vodního zákona - Kdo

akumuluje odpadní vody v bezodtokové jímce, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování tak, aby nebyla ohrožena jakost povrchových nebo podzemních vod, a na výzvu vodoprávního úřadu nebo České inspekce životního prostředí prokázat jejich zneškodňování v souladu s tímto zákonem.

§ 118 odst. 1 písm. d) vodního zákona

- Fyzická osoba se jako oprávněný dopustí přestupku tím, že nezajistí zneškodnění odpadní vody akumulované v bezodtokové jímce podle § 38 odst. 6

§ 118 odst. 3 písm. b) vodního zákona

- Za přestupek lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

Doporučuji všem hříšníkům si dát náležitosti do pořádku. Cílem obce ani ORP není nikoho sankcionovat, ale nastolit stav, aby bylo vše v pořádku. Jakmile dojde k výzvě, bude již pozdě, proto doporučuji napojení dořešit okamžitě. Na napojení byl dostatek času, výmluvy některých spoluobčanů jsou někdy vskutku originální.

Tomáš Bílek, Váš starosta

VRBICE V ROCE ...

1866 - Obec byla postižena strašnou nemocí „cholerou“ tak, že takřka v jednom měsíci vyžádala 74 lidských životů.

1.července přibýlo do obce pruské vojsko a zůstalo v obci 18 dní. Každý ¼ láník musel 7 mužů živit, 20 povozů z obce pak jelo s vojskem přes Brno až k Josefově, Jaroměři a Královému Hradci.

1876 - Obec měla 1045 obyvatelů. Všechny selské statky (čili domy ve Vrbici) patřily Jezuitům, kteří měli své bydliště v Čejkovickém zámku.

1906 - 11. a 12. srpna bylo v obci ubytováno vojsko ulánské pluku č.7, které bylo na postupu z manévru. V obci byla založena záložna „Raiffeisenka“. Do této doby všichni občané chodili do Kobylí.

1916 - V únoru se konal soupis veškerého osiva, brambor a luštěnin, velikosti oseté a osázené půdy. Obchodníci museli sepsat zásoby cukru. Došlo k velkému zdražení potravin (byla I. světová válka) – 1 kg cukru stál z 1 koruny 4 koruny, vejce stálo 20 hal., 1 litr mléka 24 hal., 1 kg tvarohu 8 hal., 1 kg másla 5 korun, 1 kg cibule 80 hal., 1 kg česneku 3 koruny, 1 kg petroleje (svítilo se s ním), jedna slepice stála 8 korun. Jaké byly příjmy služebných? Čeledín u koní až 300 korun ročně s

celým zaopatřením a každou neděli 40 hal. na cigarety. Čeledín ke kravám 180 korun ročně s celým zaopatřením, mimo to o hodech v měsíci září dostane od hospodáře čtvrtnici vína. Děvečka žádala 200 korun ročně (před válkou měla 70-80 korun).

1926 - V dubnu bylo vysázeno 1500 kusů akátových sazenic do Zmole u Studýnek a na Úlehlách.

11. června se konala veřejná schůze k elektrifikaci obce.

Po žních byla cena obilí 160 - 180 korun za 100 kg ječmene, 200-230 korun za 100 kg pšenice. V srpnu bylo v naší i sousedních obcích velké vojenské cvičení. Vojsko bylo ubytováno ve stodolách, kůlnách i obydlích. Bylo velké sucho.

Ke konci roku onemocnělo 10 osob na vrchním konci břišním tyfem z vody. Studny byly opatřeny okovy a některé zcela zavřeny. Následkem toho přitíženo donucovacími prostředky, ze strany úřadů se zachycením pramene u Kaluba z něhož se měla opatřit pitná voda zřízením vodovodu.

1936 - Byla započata přístavba budovy školy. V obci se rozmohly krádeže dřeva v Ochozách.

Na popud ústředí starostenských sborů

v zemi Moravskoslezské byly na celé Moravě zahájeny kurzy a předvojenská cvičení, jichž se měla účastnit mládež od 17 let.

Konala se v obci první slavnost Svátku matek.

Byla obsazena nová místní fara - prvním farářem na Vrbici byl František Drábek.

Na podzim se objevila v obci záplava myši, jež likvidovaly úrodu na polích i ve stodolách.

1946 - První poválečný rok byl plný změn. Jak bývalo až doposud zvykem, na Nový rok se volili zaměstnanci obce a bylo jim stanoveno služné. Tajemník i zásobovací referent měli 15.000 Kčs ročně, pokladník 3.000 Kčs ročně, obecní sluha 5.000 Kč a dva ponocní za roční služné, které se vybíralo z jednoho domu 5 Kčs.

Byli převezeni padlí rudoarmějci z Vrbice do Hustopečí, kteří byli pochováni na místním hřbitově a v parku nad školou.

Probíhala jednání o sloučení tělovýchovných organizací Sokol a Orel.

Byly organizovány poválečné sbírky sociální pomoci.

Zápisky z kroniky obce přepsala tak jak byly zapsány

Bohumila Bařinová

„KAM S NÍM“, NEBO SPÍŠE „CO S NÍM“?

Parafráze na nerudovskou otázku už byla ve Vrbeckém zpravodaji položena několikrát, jelikož odpady jsou a měly by být jedním z klíčových témat v obci. Formou otázek a odpovědí se pokusíme vysvětlit, případně rozebrat, jaké má obec v dané situaci možnosti. Toto téma otevíráme také z důvodů nového návrhu zákona o odpadech, který počítá až s několikanásobnými základními poplatky. Je nutné se již dnes na úrovni svazku obcí, na úrovni akcionáře společnosti i uvnitř samotné obce bavit, kudy je dobré se ubírat z pohledu financí společnosti, z pohledu financí obce, z pohledu poplatku na občana a hlavně z pohledu životního prostředí v obci. V médiích již proběhly „zaručené“ informace, že poplatky budou až trojnásobné. Tato situace by mohla nastat, pokud by obec vůbec netřídila a nepodnikala do budoucna kroky s tím spojené. Nabízí se tedy první otázka:

Jak je to se strukturou plateb obce dnes a jak by to mělo vypadat v budoucnu?

Je v plánu, že již od roku 2024 by se primární odpad měl přestat zavážet na skládku. Na skládku by se měl ukládat jen tzv. zbytkový odpad. Dnes je struktura plateb obce následující: povinný poplatek za každou tunu, který je příjmem pro obec, na jejímž katastru se nachází skládka (v našem případě město Velké Pavlovice) je 500Kč, dalších 100Kč je ukládáno na speciální účet, který následně slouží na rekultivaci skládky po ukončení skládkování. Obec ještě platí dalších 250Kč za tunu za samotnou manipulaci na skládce apod. Návrh zákona počítá s postupným nárůstem základního zákonného poplatku až na 1850,-Kč (tzn. slovy z 500,- na 1850,-Kč, což je více než trojnásobek). Řešení je jen jedno – třídít, třídít, zase třídít a případný ostatní odpad se snažit ještě z části zpracovat. Tzn. dostat z domovního odpadu co nejvíce využitelného materiálu. Zákon je sice ve stádiu návrhu, ale vše nasvědčuje tomu, že se asi stane skutečností – takže kdo je připraven, není překvapen.

Jakou cestu zvolila obec Vrbice?

Kroků, které se podnikly, bylo několik. Obec se snaží, aby třídění bylo hlavně pohodlné a nekomplikovalo život občanům.

1) Sběrný dvůr se zpřístupnil občanům třikrát týdně a ve dnech, kdy je největší pravděpodobnost požadavku dostupnosti a nashromáždění odpadů – tedy pátek, sobota a pondělí.

2) Vytvořit snadný systém odevzdávání

tříděného odpadu. Stěžejní je pytlový sběr, který je v naší obci zatím ve 14 denních intervalech, zvažuje se prodloužení na 3 týdny v souladu s prodloužením intervalu svozu popelnic. V minulosti byl pytlový sběr jednou měsíčně, některé obce to tak mají i dnes. Jsem názoru, že domácnost není skladiště. Tento systém je nejvýhodnější i z pohledu následného třídění na sběrném dvoře, či z pohledu efektivity samotného svozu.

3) Vytríděný odpad se na sběrném dvoře dotřídí do následujících kategorií – papír směs (využíváme lisovacího kontejneru), PET čirá, PET směs modrá a zelená, PET ostatní, směs fólií (tyto komodity se lisují paketovacím lisem), zbylý plast mimo PVC se drtí. Z pohledu zpracování těchto surovin obec Vrbice deklaruje pouze hmotnosti odevzdané k dalšímu zpracování, statisticky tedy nevykazujeme nečistoty apod., které se mnohdy ve vytríděných pytlích nachází. Dalšími vytríděnými komoditami jsou polystyrén, kovy, elektrospotřebiče, kompozitní obaly, pneumatiky, dřevo a prefabrikáty dřeva, textil, sklo barevné a bílé, pevná stavební suť určená k drcení a BRKO.

4) BRKO – biologický rozložitelný komunální odpad. Je to jeden z nástrojů, jak snížit část hmotnosti komunálního odpadu.

5) V obci je možno využít několika hnízd kontejnerů na tříděný odpad. Tento systém vnímáme jako nejméně šťastný, jelikož u některých komodit (zejména plast) se kontejner může naplnit poměrně rychle a je se svozem třeba rychle reagovat. Vzhledem k tomu, že pracovníci obce mají v průběhu týdne jiná pracovní uplatnění, řešíme tyto záležitosti poměrně nouzově. Nevýhodou tohoto systému je také prokazatelná horší kvalita vytrídění než při pytlovém svozu. Nicméně je to další možnost, která může občanům třídění usnadnit.

Proč obec Vrbice nejde cestou finanční motivace občanů?

Stará známá poučka – každý celek je tak silný, jak silný je jeho nejslabší článek. Naším negativem je národní vlastnost snažit se vše obejít. Motivační systém tedy může vést u nepoctivých občanů k zavádění černých skládek, navyšování druhotných odpadů, k likvidaci odpadů v jiných obcích (což je nefér), prostě k dosažení co nejlepšího výsledku aniž by došlo ke skutečnému efektu z pohledu obce. Obce, u kterých se tento systém jeví

jako efektivní, jsou většinou na začátku – doposud neměly sběrné dvory, neměly zaveden systém třídění (nebo minimální) – tam ty výsledky jsou znát. Naše aktuální umístění v soutěži „My třídíme nejlépe“ je 9. místo v Jihomoravském kraji v kategorii 500-2000 obyvatel. Vzhledem k tomu, že nemáme rekreační oblast, která výsledky do jisté míry může zlepšit a vzhledem k tomu, že z druhotných surovin deklarujeme pouze to, co se opravdu zpracuje, jedná se o velký úspěch. Dalším důvodem je náročnost administrativy, vznik nových konfliktních situací, nezohlednění černých skládek, nezohlednění kontejnerových hnízd apod.

Obec již v minulosti rozhodla, že cesta postupného získávání dobrých návyků, pohodlný systém svozu druhotných surovin, následné dotřídování a obchodování s nimi a cesta administrativně nenáročná evidence se jeví jako správná – čas ukáže.

Hlavní motivaci pro občany by však měl být fakt, že tříděním a správnými návyky při likvidaci odpadů děláme něco pro sebe, pro obec, pro krajinu kolem ní a hlavně pro ty, co přijdou po nás. Pokud jste někde na dovolené a tam se netřídí, máte divný pocit a kolikrát dovezete pytel s plasty nebo sklem domů, vězte, že problém není u Vás, ale někde jinde. Dojede-li k Vám návštěva, přesně poznáte, jak jsou na tom s tříděním. Vězte, že v této oblasti patří Vrbice k těm TOP.

Jaký mohou být další kroky pro snížení nákladů?

Snížit náklady a tudíž nenavyšovat dále poplatky (nebo ne alespoň v značné míře jak deklarují média) lze díky následujícím krokům.

1) Třídít ještě více a důsledněji a zároveň tuto osvětu dále rozšiřovat.

2) S vytríděnými komoditami obchodovat, nebo alespoň zpracovávat část odpadu tak, abychom se vyhnuli skládce a nebyli zatíženi dalšími poplatky (např. BRKO, prefabrikáty dřeva apod.).

3) Zavést systém třítydenního svozu – tzn. snížit náklady na logistiku. Díky zavedení BRKO popelnic se zapáchající část odpadů odstranila jinam. Pokud občan vše třídí poctivě, zbývá mu do popelnice vyhodit akorát koš z koupelny, případně další drobnosti. Sám jsem si některé věci ověřoval na sobě a více rodinách. Znáám případ, kdy 120l popelnice stačí devíticenné rodině. Naše domácnost má 240l popelnici a v letošním roce jsme ji nechali vyvést pouze 3x a to byla naplněná

do poloviny. Dalším argument – v roce 2008 činil TKO a velkoobjemový odpad 310t (svoz i v této době byl dvoutýdenní), v roce 2015 se tato hodnota posunula na 176t, což je výborný výsledek a všichni, co se na snižování podílí, mohou být na sebe hrdi. Již několik obcí funguje na bázi třítydenního svozu a víceméně s tím není problém. Reálný cíl naší obce je 120t TKO a velkoobjemového odpadu.

Jakým způsobem nakládá obec Vrbice s odpady dnes?

Plast, papír, kovy, sklo a elektrospotřebiče po řádném vytrídění prodáváme nebo z nich získáváme nějakou odměnu. Momentálně je cena druhotných komodit velmi nízká, ale toto je tržně obvyklá situace v době, kdy jsou primární suroviny (zejména ropa a železná ruda) levné. U dřeva a prefabrikátů dřeva (lamino apod.) se staráme pouze o odvoz a za tyto komodity neplatíme. Snižovanou sazbu platíme u BRKO odpadů a pevné zbytky betonů, cihel apod. necháváme drtit na depotní skládce suti. Obec Vrbice dále platí za likvidaci pneumatik, nebezpečných odpadů a velkoobjemových odpadů. Obec Vrbice nese veškeré náklady na svoz popelnic, svoz BRKO popelnic, pytlový svoz, svoz kontejnerových hnízd, manipulace na sběrném dvoře, dotřídování a provoz sběrného dvora. Příjmy se skládají z příjmů vybraných poplatků, poplatků podnikatelů, odměny společnosti EKO-KOM a příjmy z vytríděných druhotných surovin.

Kde tedy máme rezervy a kde děláme nejčastěji chyby?

Rezervy jsou jak na straně obce (pořád je co zlepšovat i měnit), tak na straně občanů. Ač se to nezdá, velmi to spolu souvisí, protože správně vytríděný odpad z domácnosti rapidně ušetří práci pracovníkům obce. Vybavení sběrného dvora postupně doplňujeme a to vždy s cílem něco zlepšit či vyřešit nějaký problém.

Chybou je také to, že různé instituce, společnosti či média píší všeobecně co se má, nemá třídít, zda-li např. kelímky vymývat či ne apod. Je to dle mého názoru špatně, protože každá obec nebo svozová firma má systém nastaven jinak a běžný občan aby se v tom vyznal.

Domácnosti mají pořád velké rezervy při třídění. První chybou je, že spousta obalů je pořád vyhazována s komunálním odpadem. Je zažitá mylná představa, že domácnost má více komunálního odpadu, když se v ní více vaří apod. (tzn. nechodí se do práce, školy apod.). Pokud se v domácnosti více vaří, měl by v ní být nárůst právě vytríděného odpadu – sáčky, kelímky, fólie, papírové pytlíky, kartony – prostě téměř veškeré obaly, co si donesete v nákupu domů, jdou vytrídít. Další chybou je špatný názor, že se kelímky či jiné obaly nemají vymývat. Jednak vzniklý materiál má v sobě zbytečně nečistoty a hlavně vžijte se do situace pracovníka, který měsíc starý nevymytý kelímek dotřídí. Asi by to nikomu nedělalo dobře. Pořád se setkávám s názorem, že se třídí pouze PET láhve – není to pravda, třídí se veškeré plasty. Vzhledem k tomu, že kvalita vody z VAK Břeclav je na velmi dobré úrovni, není v naší obci v plastech PET příliš zastoupená, jelikož pijeme

„kohoutkovou“.

Velkým prohřeškem je, že některé domácnosti hází do pytlů neroztříděný odpad nebo dokonce nepořádek. Jednotlivé komodity se musí třídít zvlášť – tzn. mám jeden pytel s plasty, jeden pytel s tetrapack, balík s papírem apod. Vše v jednom je prostě špatně, ještě horší je varianta, kdy v plastech jsou např. šlupky od brambor apod.

Hnědé BRKO popelnice dnes využívá většina domácností, nicméně jsme si ověřili, že často slouží pouze pro odpad ze zahrádky nikoliv z domácnosti, což je velkou chybou. Jsou totiž domácnosti, které v zimních měsících ani jednou nenachystají hnědou popelnicu k výsypu. Je tedy jasné, že např. šlupky od brambor či zeleniny, káva, sáčky od čajů apod. končí v komunálním odpadu.

Velkým nešvarem je doplňování popelnic např. smetky z chodníků, trávou, zeminou apod., jelikož se jedná o extrémně těžký odpad, zbytečně nám navyšuje hmotnost i platby. Pokud je popelnice poloprázdná, tak ji buď nenachystám k výsypu (tím ušetřím obci náklady), nebo (pokud máte pocit, že je přesto nutné ji vysypat) ji klidně nachystejte, žádné postihy nebo demotivace za výsyp poloprázdné popelnice není.

Bohužel jsou mezi námi pořád domácnosti, které netřídí vůbec a navenek se tváří jako „in“ a moderní domácnost. Napadá mne k tomu ocitovat pepřná parafráze Bolka Polívky o machrech s toaletou na chodbě. Necht' si tedy každý o těchto lidech udělá obrázek sám.

Tomáš Bílek, Váš starosta

...spojujeme
minulost
s budoucností...

Etnografický ústav Moravského zemského muzea
a Obec Vrbice zvou na vystoupení mužského pěveckého sboru

Mužáci z Vrbice

3. září 2016 ve 13 hodin, Palác šlechticů, Kobližná 1, Brno.

Akce se koná v rámci výstavy věnované Obci Vrbice
v rámci cyklu Za humny – prezentace regionů, měst a obcí Moravy.

Výstava trvá do 25. září 2016

www.mzm.cz

HODOVÉ VZPOMÍNÁNÍ

1936

HODY v roce 1936

Ludmila Blanářová vdaná Bílková a Václav Michna

Františka Svrčková a Stanislav Malý

HODY v roce 1960

Marie Bařinová - Grohová a Stanislav Hřiba

Anežka Blanářová - Frolichová a Josef Machovský

Jarmila Halmová - Buchtová a Václav Fridrich

1960

PROČ SE RECYKLUJÍ NEFUNKČNÍ ÚSPORNÉ ZÁŘIVKY?

Většina z nás už dnes ví, že vysloužilé lineární či úsporné zářivky je potřeba odevzdat k recyklaci. Ne všichni ale víme, proč a jaký je jejich další osud.

Recyklace nefunkčních zářivek je důležitá ze dvou důvodů. Tím prvním je ochrana životního prostředí před nebezpečnou rtutí, která je v těchto výrobcích v malém množství obsažena. V jedné úsporné zářivce jde o 3–5 mg rtuti. Při mnohonásobně vyšších koncentracích může tato jedovatá látka poškodit nejen životní prostředí, ale i naše zdraví.

Druhým důvodem je opětovné

materiálové využití, jež u zářivek v současnosti dosahuje 95–100%. Využitím recyklovaných materiálů při další výrobě se šetří přírodní zdroje surovin.

Zpětným odběrem a ekologickou recyklací osvětlovacích zařízení se od roku 2005 zabývá neziskový kolektivní systém EKOLAMP, který tyto služby zajišťuje i pro naši obec. Obyvatelé naší obce mohou nefunkční zářivky zdarma odevzdávat ve sběrném dvoře, nebo v elektro obchodě při nákupu nových.

Ze sběrných míst EKOLAMP sváží zářivky do specializovaných recyklačních firem, kde jsou z nich pro opětovné použití získávány především kovy, plasty, sklo a rtuť. Hliník, mosaz a další kovy se mohou

znovu použít v kovovýrobě, například pro součástky jízdních kol. Z recyklovaných plastů jsou vyráběny zatravnovací dlaždice či plotové dílce. Vyčištěná rtuť je znovu využívána v průmyslové výrobě. Sklo ze zářivek se používá jako technický materiál nebo i pro výrobu nových zářivek.

Prostřednictvím EKOLAMPu se v roce 2015 recyklovalo téměř 5 milionů zářivek a výbojek. To představuje 25 kg rtuti, která se díky zpětnému odběru nedostala do přírody. Bohužel stále mnoho českých domácností nerecykluje a úsporné zářivky hází do komunálního odpadu. Právě vy můžete pomoci tuto situaci změnit.

Více se o problematice nakládání s nefunkčními zářivkami dočtete na www.ekolamp.cz.

Deset rad, proč a jak se mnou naložit, když dosvítím

- 1 Když přestanu svítit, přišel můj čas na zaslouženou recyklaci. Odneste mě prosím na sběrný dvůr, do elektro prodejny nebo mě vložte do malé sběrné nádoby (nejbližší sběrné místo najdete na této adrese: www.ekolamp.cz/mapa-sberných-míst). Tady všude se o mě pěkně postarají a odvezou do recyklačního střediska.

- 2 Jsem poměrně křehká a proto se mnou zacházejte opatrně, abych se nepoškodila.

- 3 Neházejte mě do popelnice na komunální odpad, protože odtamtud se už nikdy, ale opravdu nikdy nedostanu k mé vysněné recyklaci.

- 4 Neodhazujte mě do lesa nebo do příkopu, ani tam mě recyklace nečeká.

- 5 Do červeného kontejneru na elektro také nepatřím, tam se totiž určitě rozbije o nějaké rádio nebo holicí strojek.

- 6 Přestože jsem docela dost skleněná, tak se mi nelíbí ani v kontejneru na sklo. Jsem totiž vyrobená i z dalších materiálů a proto musím být recyklována jiným způsobem než tříděný odpad.

- 7 Představte si, že si nás zářivky někteří lidé pletou s bateriemi a hází nás do boxu na baterky. Jenže tam, kde se zpracovávají použité baterky, zářivky recyklovat neumí.

- 8 Z nás zářivek je možné po recyklaci využít více než 95% materiálů, ze kterých jsme vyrobené – zejména sklo, plasty, kovy a rtuť. A čím víc nás je zrecyklováno, tím víc je ušetřeno přírodních zdrojů.

- 9 Mojí rtuti se ale bát nemusíte, potřebuji ji ke svícení a obsahují ji jen asi 5 miligramů. Pokud nás budete zodpovědně třídit, uděláte opravdu záslužnou věc – na recyklaci se nás totiž sejdou statisíce a množství rtuti z tolika zářivek už by mohlo přírodě uškodit.

- 10 A ještě jedna dobrá zpráva na závěr – odevzdat k recyklaci mě můžete zdarma a na jakémkoliv sběrném místě a to i v případě, že nejste místní.

VAŽME SI LIDÍ, KTEŘÍ DÝCHAJÍ PRO OBEC...

Od roku 2012 jsem se rozhodl udělovat Cenu starosty obce za dlouhodobý přínos pro obec Vrbici. Udělení uvádím vždy okřídlenou větou, „maximálně jednomu člověku, maximálně jednou za rok“ a cenu udělují těm, kteří svůj volný čas věnují pro rozvoj obce a spolkového života v ní. Udělení ceny do poslední chvíle tajím, radím se pouze s nejbližšími kolegy, abych se ujistil, jestli „to“ rozhodnutí je to správné a maximálně do spiknutí zapojíme někoho z rodiny oceněného, protože je nutné, aby dorazil na setkání mužáckých sborů Vrbecká dědina.

Prvním oceněným byl v roce 2012 **František Janošek**, vrbecký muzejník, amatérský historik (někteří odborníci jej nazvali „poučený laik“, což já považuji za velkou poklonu). Díky němu vzniklo vrbecké muzeum, nashromáždil většinu podkladů pro vznik knihy Vrbice – setkávání s minulostí. Strýc František s velkým zaujetím často provází místní i cizí návštěvníky našeho muzea. S oblibou vykládám historku, kdy vyprávěl o historii mužákům, kteří přijeli na Vrbici zapívat, někteří již měli „slinu“ na sklepy a strýc byl teprve ve 14. století. Nezanedbatelná je také jeho činnost včelařská.

František Janošek

V roce 2013 jsme příslušníky rodiny zapojovat nemuseli, oceněným byl totiž **Václav Hasík**. Václav je hudební duší naší obce – Mužáci z Vrbice, Kamínek, Šutřici, „Rybovkový sbor“. Jsou období, kdy na Václavovi doslova „visí gatě“, nacvičování zabere spoustu příprav, času a energie. Výsledek jeho snažení a lidí, které pro muziku nadchne, snad potěší každého. Jeho profesí je produkce „Sbormistrova pramene“.

Václav Hasík

V roce 2014 se oceněným stal **Stanislav Bíza**, nestor vrbeckého fotbalu, dlouholetý funkcionář, který se pro vrbecký fotbal dokáže často rozplývat nebo často i rozzlobit (byl jsem toho několikrát svědkem a raději jsem koukal, kde je východ). Docela živě si pamatuji, když jsem došel na Vrbici a Staňa pracně dával dohromady pozemky pod hřištěm. Ne všude jej vítali s nadšením, ale dílo se povedlo. Dnes je sice emeritním předsedou, ale vrbecký fotbal patří stále do popředí jeho zájmu.

Stanislav Bíza

V roce 2015 jsme také nemuseli zapojovat rodinu, jelikož se role moderátorky Vrbecké dědiny zhostila paní **Bohumila Bařinová**. Bývala učitelkou a ředitelkou mateřské školy, na výchovu spousty vrbečáků měla pozitivní vliv a po odchodu do důchodu začala dělat čest pozdravu důchodců „nemám čas“. V jejím případě to ovšem není výmluva. Začala se věnovat zejména květinám a krojům, aktivně se zapojila do projektu „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“.

Nezanedbatelná bylo také rekonstrukce vrbecké kroniky či spoluautorství na knize Vrbice – setkávání s minulostí. Jestli se někdy dožiju penze, chtěl bych to mít také tak „našlapané“.

Bohumila Bařinová

Zatím posledním oceněným byl v roce 2016 **Luděk Petrásek**. Luděk je člověk, který je za spoustou vrbeckých akcí a se skromností jemu vlastní nejde často vidět. Je aktivním farníkem, aktivním mužákem (nejen zpěvem, ale i přes administrativu a finance) a většinu akcí zvučí, takže bez něj by se určitě neobešly. Z lidských vlastností na Luděvi obdivuji jeho skromnost a pokoru. Je také jeden z těch, se kterými se rád poradím o problémech či řešení různých situací.

Luděk Petrásek

A kdo dál? Nechme se překvapit. Doufám, že i moji následovníci v této krásné tradici setrvají. Važme si lidí, kteří dýchají pro obec..., bez nich by Vrbice nebyla tam kde je.

Tomáš Bílek, Váš starosta

FAMILY POINT BUDE TAKÉ NA VRBICI

Co je to Family Point?

Je to místo, kde můžete v důstojném a přátelském prostředí pečovat o děti, ale také získat kontakty na organizace poskytující poradenství v obtížných životních situacích.

Služba FAMILY POINT místo pro rodinu[®] vznikla v roce 2009 ve spolupráci Centra pro rodinu a sociální péči a Magistrátu města Brna. Od roku 2010 podporuje zakládání Family Pointů také Krajský úřad Jihomoravského kraje. Hlavním cílem služby je zkvalitňování životních podmínek rodin.

V současnosti je otevřeno sedm kontaktních Family Pointů a přes padesát základních Family Pointů v Brně, Jihomoravském kraji, na Vysočině a ve Zlínském a Jihočeském kraji.

V kontaktním Family Pointu se můžete obrátit na pracovníci, která zprostředkovává poradenství pro řešení vztahových, výchovných a sociálních problémů. **Základní Family Pointy** (bez přítomnosti kontaktní pracovníce) vznikají na úřadech městských částí, v knihovnách, ve střediscích volného času, mateřských centrech a podobně. Mezi základní vybavení každého Family Pointu patří přebalovací pult, místo na kojení a letáky s informacemi pro rodiny. K dispozici obvykle bývá také mikrovlnná trouba pro ohřátí dětské stravy a počítač

s internetem. Na každém Family Pointu najdete také návštěvní knihu, do které můžete zapsat připomínky a podněty směrem k provozovateli služby.

Na Family Pointu mohou rodiče a prarodiče nejenom pečovat o dítě, ale také zastavit se a odpočinout si při návštěvě města či úřadu. Pro děti jsou připraveny hračky a na některých Family Pointech také dětské knihy a časopisy. Mnohé rodiny využívají Family Point také jako místo pro setkání a např. předání dítěte mezi rodinnými příslušníky v průběhu dne.

Family Point je místo, které můžete zabydlet a využít pro příjemnější čas s rodinou ve veřejném prostoru.

Provozní doba jednotlivých Family Pointů závisí na možnostech zařízení, které službu provozuje.

Ke službě patří také **webové stránky** www.familypoint.cz, které přináší souhrnně informace o službě a přehled všech Family Pointů v České republice. Pro rodiny z Brna a okolí zpracovává brněnský kontaktní Family Point stránky www.brno.familypoint.cz, které nabízejí tipy na volnočasové aktivity v Brně a

celém Jihomoravském kraji, ale také kontakty na prověřené pomáhající organizace. Prostřednictvím tohoto webu lze také požádat o zasílání elektronického newsletteru, který každých 14 dní přináší výběr tipů a akcí z webových stránek. Služba Family Point má také svůj

Vrbecký Family Point

facebookový profil Family Point – místo pro rodinu.

POZVÁNÍ DO VRBECKÉHO FAMILY POINTU

V naší obci se Family Point bude v CVČ Kalubáček v prostorách dětského koutku. K naplnění účelu Family Pointu je v místnosti přebalovací pult pro děti, křeslo pro maminky vhodné pro kojení, dětská židle na krmení, mikrovlnná trouba pro ohřev dětských jídel, stůl, židličky, hrací koberec, stavebnice, pastelky, knihy pro klidovou odpočinkovou činnost starších sourozenců během péče matky o kojenče.

Koutek bude možno využívat v půjčovní době knihovny (pondělí, středa, pátek od 15.00 do 19.00 hodin) a v pondělí dopoledne od 9.00 do 11.00, kdy se zde schází Kalubáček, což je skupina maminek na mateřské dovolené s dětmi.

Ve výpůjční době knihovny je také k dispozici bezplatný veřejný internet nebo nabídka knihovního fondu, který obsahuje literaturu či časopisy věnované dětem i rodičům.

Slavnostní otevření proběhne **29. 9. od 16.00 hodin** společně s dnem otevřených dveří v MŠ. Svou účast přislíbil také náměstek hejtmana Roman Celý.

Vrbecký Family Point

Obecní knihovna Vrbice

Knihovna není jen místem pro milovníky literatury, ale i kultury vůbec. Také letos v knihovně proběhne celá řada přednášek, kurzů a dalších akcí.

Čím dalším chce knihovna překvapit?

Jednou z novinek letošního roku je balení knih „na míru“ různých typů učebnic, pracovních sešitů apod. Přijde na šest korun za kus do formátu do A4, větší pak na korun osm. Od rodičů školáků i samotných studentů dobře víme, jak je někdy problém sehnat obal na knihy, z nichž nemálo má neobvyklý rozměr. Jsme připraveni vyhovět nejen zájemcům o tuto službu, které nyní rozpohyboval začátek školního roku, ale také všem dalším.

Mohou si chtít takto ochránit jakýkoli titul z odborné literatury či beletrie. O balení knih do průhledné folie lze žádat vždy v pátek od 15.00 do 19.00 hodin.

Další novou službou pro uživatele a čtenáře knihovny je kroužková vazba. Tato služba je zpoplatněna na kroužkovou vazbu do 10 mm - 20,- Kč, kroužková vazba nad 10 mm - 30,- Kč a kroužková vazba nad 14 mm - 40,- Kč.

Před koncem školního roku jsme do knihovny pořídili řadu deskových her,

kteří je možné půjčit si domů a to až na 14 dní.

Naše knihovna se společně se ZŠ zapojí do literární soutěže Jižní Morava čte, kterou vyhlašuje Městská knihovna Břeclav a Moravská zemská knihovna v Brně. Soutěž je vyhlášena s podporou dotace Jihomoravského kraje a mohou se jí zúčastnit děti a mládež od 6 do 18 let. Slavnostní vyhodnocení soutěžních prací s jejich veřejným čtením se uskuteční v naší knihovně. Vítěz z každé kategorie se zúčastní (v doprovodu jednoho rodiče, prarodiče či knihovníka, tzn. v počtu dvou osob) slavnostního setkání autorů vítězných prací, které se bude konat v sobotu 3. 12. 2016 v brněnském Divadle Polárka.

Od září se můžete také těšit na: Čteme celá rodina, Trénování paměti, kurz počítačů, Týden knihoven, promítání dokumentů, Vánoční tvoření, Mikuláš

v knihovně, český Ježíšek, Předvánoční zpívání a mnoho dalšího.

TÁBOR

V týdnu od 8. do 12. srpna se uskutečnil již druhý ročník příměstského tábora. Letos bylo jeho hlavním cílem odhalit 20 táborníkům zábavnou a naučnou formou něco málo z hlubin Jihomoravského kraje.

Pondělní odpoledne patřilo místním hasičům, kteří dětem ukázali něco ze svého umění. Díky jejich zkušenostem zaujali děti nejen zajímavým povídáním, ale naprosto vyvolali jejich nadšení, když si všechny děti mohly samy vyzkoušet hasit.

Úterý děti strávily jako objevitelé, kdy se vcítily do kůže objevitele Absolona – navštívili jsme propast Macochu a Punkevní jeskyni, kdy jsem se podívali na dno propasti Macocha a nenechali jsme si ujít ani plavbu na lodičkách.

Ve středu jsme měli v plánu opékání špekáčků a noční dobrodružství v podobě spaní ve stanech. Bohužel jsme vzhledem k nepříznivému počasí toto dobrodružství museli zrušit a místo toho jsme se s dětmi vydali do aquaparku v Uherském Hradišti.

Ve čtvrtek už nás čekala táborová olympiáda, při které si děti vyzkoušely nejednu disciplínu z letních olympijských her. V závěru dne si všechny děti opekly buřtíky a my si říkali, jaké by to bylo pěkné, potkat se s takovými šikovnými a hodnými dětmi zase za rok...

Týden utekl jako voda a děti se rozutekly vstříc dalším prázdninovým dobrodružstvím.

Děkuji všem, kteří s neuvěřitelným nadšením a ochotou pomáhali s realizací celého tábora.

Klára Beranová, knihovnice

HODOVÁ MŠE SVATÁ

Za pár dnů se zase všichni sejdem na našich vrbeckých hodech.

Tato původem křesťanská slavnost se vždy slavila na svátek světce, kterému je zasvěcen místní kostel. Sv. Jiljí, patron našeho kostela, má svátek 1. září. Z

praktických důvodů však byly hody přesunuty už na konec srpna, tedy i prázdnin. Je proto dobře, že si křesťanské kořeny hodů připomínáme jejich slavnostním zahájením při hodoové mši svaté.

Přijměte tedy, prosím, pozvání na letošní hodoovou mši, která bude 28. srpna v 8 hodin v našem kostelíku sv. Jiljí. Ke slavnostní náladě přispěje kromě účasti krojovaných také chrámová schola Kamínek.

Dagmar Huňářová

OBEČNÍ KNIHOVNA VRBICE

POŘÁDÁ

VZDĚLÁVACÍ KURZ

NEBOJTE SE POČÍTAČE

ZAMĚŘENÍ KURZU:

Práce s počítačem,
internetem, textovým
editorem

DĚLKA KURZU:

12 lekcí po 1 hodině

POPLATEK:

500,- Kč

ZAHÁJENÍ KURZU:

říjen 2016
1x za 14 dní v úterý
od 17.30 do 18.30

Kapacita kurzu je omezena počtem počítačů v knihovně. K dispozici bude připojení WIFI, je možné přinést si vlastní notebook.

Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU

4. září 2016
od 10.30 hodin

**Slavnosti bylin, čajů a koření spojené
s bohatým doprovodným programem:**

- 10.30 – Zahájení slavností
- 11.30 – Divadlo Víti Marčíka
- 12.30 – Slavnostní otevření Bylinkové zahrady sv. Hildegardy
- 14.00 – Divadlo Víti Marčíka
- 15.00 – Sluneční příběh SONNENTORU
- 16.00 – Dětské folklorní vystoupení
- 17.30 – Tombola
- 18.30 – Zakončení slavností

Přijďte nahlédnout do zdejšího království bylinek a koření a zhlédnout zrození nálevového sáčku biočaje od výkupu bylin, až po jeho samotnou výrobu.

Biojarmark a pestré ochutnávky čajů, koření a dalších biospecialit.

Občerstvení s biorestaaurací REBIO.

Bohatý program pro děti.

Přednášky Margit Slimákové o zdravém stravování.

Vstupné zdarma.

Bylinkový ráj SONNENTOR – zážitkovou exkurzi ve výrobě čajů, můžete navštívit po celý rok!

Více informací na WWW.SONNENTOR.CZ

#tadyrosteradost

SONNENTOR

Centrum volného času Kalubáček

pořádá

KERAMICKÉ KURZY

ROZDĚLENÍ KURZŮ:

ÚT - 17.30 - 19.30 hod. - DOSPĚLÍ

ST - 14.00 - 15.00 hod. - DĚTI

(pro děti od 2. třídy v rámci školní družiny)

ČT - 17.30 - 18.30 hod. - RODIČE, PRARODIČE S DĚTMI

(pro děti do 2. třídy)

Kapacita kurzů je 10 osob.

Točírský kurz 2 osoby - konání kurzu po
individuální dohodě se zájemci.

Kurzy se konají od 4. 10. 2016 do 1. 6. 2017,
vždy 1x za 14 dní.

Cena kurzů: děti 250,- Kč, dospělí 500,- Kč

Přihlašovat na kurzy se můžete pomocí přihlášky zveřejněné na stránkách
obce nebo osobně na CVČ Kalubáček, a to nejpozději do 30. 9. 2016

Více informací o kurzech na:

e-mailu: cvc@vrbice.cz, tel.: 774 700 048

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

FOND MIKROPROJEKTŮ
EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

CENTRUM VOLNÉHO ČASU KALUBÁČEK

POŘÁDÁ V RÁMCI PROJEKTU „AČ KAŽDÝ V JINÉM KROJI, PŘÁTELSTVÍ NÁS POJÍ“

KURZ

VYŠÍVÁNÍ VRBECKÉHO KROJE

Kdy:od 4. 11. 2016 do
24. 2. 2017**Kde:**

CVČ Kalubáček

Kapacita kurzu:

10 osob

Informace ke kurzu:

Kurz je určen všem, kteří se zajímají o tvorbu a údržbu vrbeckého kroje.

Kurzy jsou bezplatné a v jejich průběhu je možné vytvořit si součásti kroje určené pro vlastní potřebu. Je však nutné zajistit si materiál.

Více informací: e-mail: cvc@vrbice.cz, tel.: 774 700 048

Přihlásit se můžete pouze na celý kurz.

Začátek kurzu je vždy v 17.00 hodin.

Projekt „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“ s reg. č. CZ/FMP.14/0364 je v rámci „Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika - Česká republika 2007 - 2013“ s partnerskou obcí Vrbovce spolufinancován Evropským fondem regionálního rozvoje (ERDF), prostřednictvím správce fondu mikroprojektu, kterým je REGION BÍLÉ KARPATY.

FOND MIKROPROJEKTŮ

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍČ

NAŠE OBEC RECYKLACÍ ELEKTROSPOTŘEBIČŮ VÝRAZNĚ ULEVILA ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ

Snaha obyvatel obce recyklovat staré a nepoužívané elektrospotřebiče se již několik let vyplácí. Naše obec obdržela certifikát vypovídající nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o velkém významu sběru drobných spotřebičů, jako jsou mobilní telefony. Díky environmentálnímu vyúčtování společnosti ASEKOL můžeme nyní přesně vyčíslit, o kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci vysloužilého elektrického spotřebiče ušetřili ekosystém Země. Víme také, o jaké množství jsme snížili produkci skleníkových plynů CO₂ nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která s obcí dlouhodobě spolupracuje na recyklaci vytríděných elektrozařízení.

Z Certifikátu Environmentálního

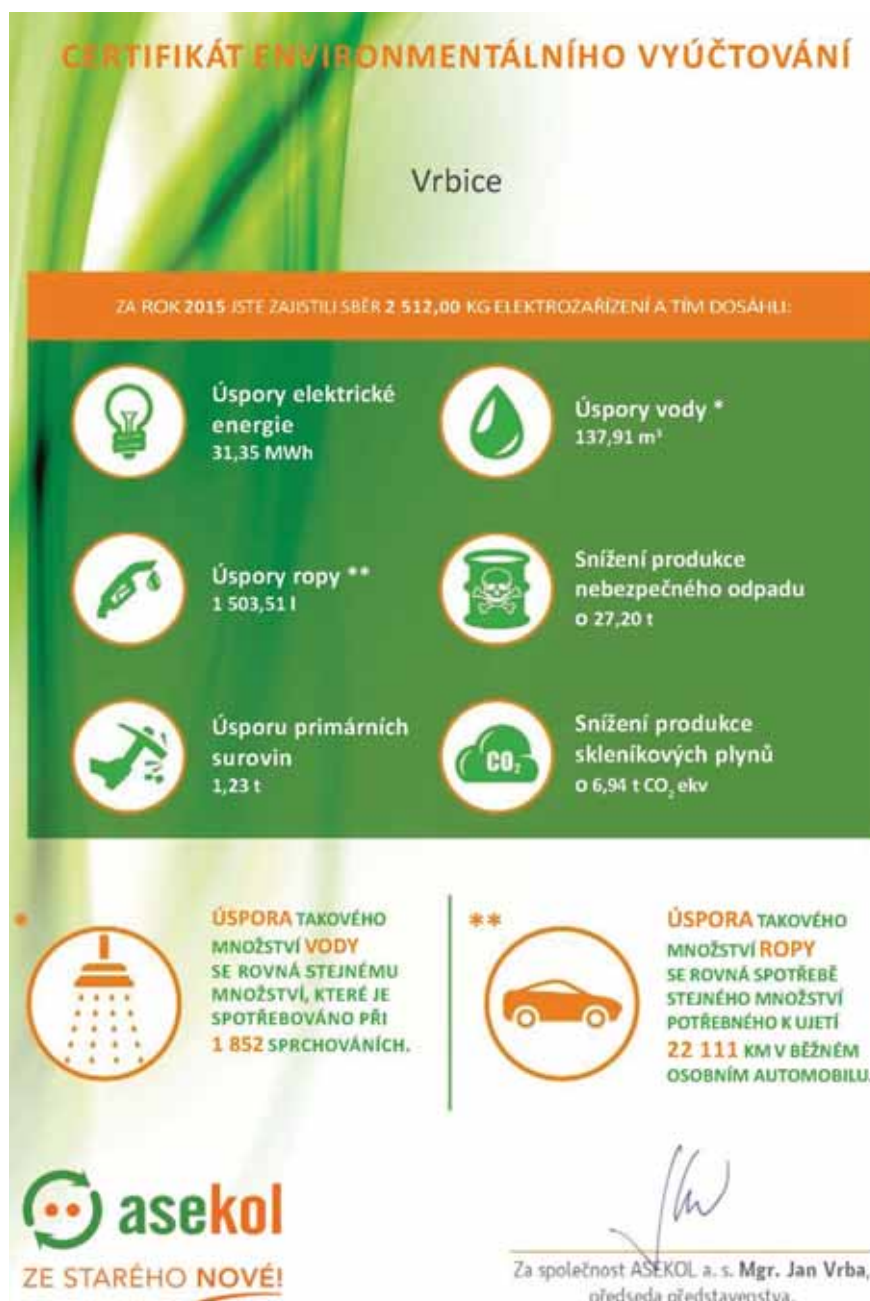
vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané naší obce v loňském roce vytrídili 69 televizí, 23 monitorů a 718,00 kg drobných spotřebičů. Tím jsme uspořili 31,35 MWh elektřiny, 1 503,51 litrů ropy, 137,91 m³ vody a 1,23 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 6,94 tun CO₂ ekv., a produkci nebezpečných odpadů o 27,20 tun.

Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Když si uvědomíme, že recyklace běžných 100

televizorů uspoří spotřebu elektrické energie pro domácnost až na 4 roky, nebo ušetří přibližně 400 litrů ropy potřebných až k sedmi cestám do Chorvatska, jsou to impozantní čísla. Pozitivní zprávou pro

uživatele počítačů také je, že odevzdání 10 vysloužilých monitorů ušetří spotřebu energie potřebnou pro chod notebooku po dobu necelých 5 let. Všichni ti, kteří tříděním takto zásadně přispívají k ochraně životního prostředí, si zaslouží obrovský dík.

Studie LCA posuzuje systém zpětného odběru CRT televizorů, počítačových monitorů a drobného elektrozařízení. Hodnotí jejich sběr, dopravu a zpracování až do okamžiku finální recyklace jednotlivých frakcí vyřazených spotřebičů do nového produktu. Pro každou frakci byly vyčísleny dopady na životní prostředí. Výsledky studie jsou prezentovány jako spotřeba energie, surovin, emise do ovzduší, vody a produkce odpadu. Konečná bilance vyzněla pro zpětný odběr elektrozařízení jednoznačně pozitivně, a to ve všech aspektech.

ČEKAJÍ NÁS VYŠŠÍ KVÓTY, ČEŠI JE MOHOU ZVLÁDNOUT

Podle nové legislativy by roce 2016 měl každý z nás ročně odevzdat k recyklaci zhruba 7 kg starého elektrického spotřebiče, což bylo ještě před pár lety nepředstavitelné množství. Nakonec to ale opravdu dokážeme.

Podle původního požadavku evropské směrnice bylo určeno, že se musí v každé členské zemi ročně vysbírat nejméně čtyři kilogramy elektroodpadu na každého obyvatele. Na každého obyvatele České republiky včetně dětí nyní připadá kolem pěti kilogramů reálného sběru. V roce 2016 ale vstoupil v platnost již zmíněný nový způsob výpočtu těchto kvót, který tuto kvótu významně navýšil. Doposud jsme však bez problémů požadavek evropské směrnice plnili, dokonce i s rezervou.

Česká republika bude muset podle nových parametrů zajistit sběr a recyklaci takového množství vysloužilého elektrického spotřebiče, jaké odpovídá 40 procentům hmotnosti prodaných nových spotřebičů průměrně za tři roky zpětně. Ročně se u nás prodá zhruba 175 000 tun elektrozařízení, každý z nás by tedy měl odevzdat k recyklaci minimálně zmíněných sedm kilo.

Předběžné výsledky sběru v roce 2015, které jsou k dispozici naznačují, že by se to mohlo podařit. Jen sběrnými místy vytvořenými kolektivním systémem ELEKTROWIN prošlo od ledna do října na 30 000 tun starých spotřebičů, což odpovídá celoročnímu sběru v roce 2014. Věříme, že především díky podpoře široké veřejnosti, které není lhostejný osud naší planety, i novou vyšší kvótu letos opět s rezervou naplníme.

PODIVNÝ ČLOVĚK – KOZÍPÍRKO

V některých číslech Obecního zpravodaje obce Vrbice se vyskytly spíše drobné a nepřesné zmínky o podivném vrbeckém tulákovi. Rozhodl jsem se, že posbírám dostupné informace o zmiňované osobě, a tak si mnozí starší připomenou a mladší se mohou dozvědět, o koho vlastně šlo.

Kozípírkem pojmenovali vrbečtí svého rodáka Martina Kratochvíla. Narodil se v Obecním domě č.p. 93 (nyní domek rodiny Čačíkovi č. 413), což byla tehdy obecní pastouška, kde bydlel se svými rodiči a dvěma sourozenci. Úplně přesný rok jeho narození není známý, ale odhadem podle některých informací to bude rok 1874. Po ukončení obecné školy odešel ve svých 15 letech na Slovensko a zde sloužil jako čeledín (pacholek) u sedláků. Později se dal na vojnu a vojenský mundúr nosil 12 roků. Po dobu vojančení v rakouskouherské armádě prošel posádkami v Maďarsku, Rumunsku, Itálii, Dalmácii (Chorvatsko) a v Bosně. Po návratu z vojny zjistil, že po tak dlouhém odloučení má jeho žena jiného muže, a tak se znovu vydal do světa. Opět zamířil na Slovensko, zde na několika místech po dvacet roků sloužil u sedláků. Už měl přes padesát let, když se v něm probudila touha po domově, a tak se rozhodl, že se na čas podívá domů na Moravu. Tento návrat „ztraceného syna“ se odehrál už za nového Československa, mohlo to být v roce 1925. Domů putoval pěšky, takže jeho cestování trvalo plné tři týdny. Když přišel do rodné Vrbice, „ubytoval“ se v blízkém lesíku a do vesnice prý ani nevšiml. Střídal svoje „bydliště“ mezi lesíkem Vajkou a Ochozí. V přírodní strži Vajka bývala u Hnidákova pole studánka, takže i vodu měl blízko. V Ochozách, kde se také zdržoval, „bydlel“ hned z kraje po pravé straně nynější cesty do areálu bývalého družstva. Dodnes je tam zřetelná prohlubeň. Později měl na tomto místě svoji „hotařskou būdu“ polní

hotař Malý. Velmi zajímavá byla, podle vyprávění pamětníků, jeho „kuchyně“. Občas prý visela na stromě ke stažení připravená kočka nebo i veverka a mouchy měly hody. Nepohrdl ani ježkem, pouze psy zásadně odmítal. Děti měly z něho strach kvůli jeho celkovému vzhledu, a tak jen z dálky prý na něho volávaly oblíbený dotaz: „Strýčku, strýčku, čím si mastíváte polívku?“ „No přece šakrama, děti, šakrama“ odpovídal už šišlající Kozípírko. Jinak to byl dobrák, který nikomu neublížil. Když v té době, ale ještě i za mých mladých roků, rodiče napomínali

látky, z nich ještě visely různé pentle, připevněné dole na nohavicích provázkem. K nohavicím měl pomoci drátu připevněné boty, hodně větší než jeho nohy. Slyšel jsem ale od pamětníků, že tuláka viděli v zimě na sněhu i bosého. Mezi výbavu tohoto podivného člověka patřila přes rameno pověšená brašna a v ní hrnec na vaření s nějakým šálkem. Kozípírko přes dvacet roků spával a jinak pobýval v zimě i v létě pod širým nebem. Stalo se, že mu někdo v zimě nabídl přístřeší, ale on vždy odmítal. Dozvěděl jsem se od lidí, že později, když už měl

roky, občas při tuhých mrazech přespával u svoji přízně na Obecním domě. Svůj pobyt venku i v zimě prý vysvětloval tím, že trpí jakousi nemocí, která potřebuje chladno. Podle vzpomínky pamětníků mívával někdy svůj podivný kabát na zádech opálený. To když už bývalo zima, přespával někdy na místě uhašeného ohniště, kde byla země prohrátá. Asi se stalo, že přeci jen oheň důkladně nehasil. Ostatně také v létě se zdržoval většinou ve stínu lesa, slunci se vyhýbal. Úplně záhalčivý nebyl. Uměl plést z lesního proutí šikovné koše a košíky pro potřebu hospodářství.

Zhotovené košíky vyměňoval zásadně za

jídlo, peníze odmítal. Přestože žil v těchto tvrdých podmínkách, nebyl prý nikdy nemocný. Celý život Martina Kratochvíla – Kozípírka byl těžký, jakoby se veškeré životní štěstí obrátilo k němu zády. Podle vzpomínek starších spoluobčanů zemřel roku 1947 ve stáří 72 let. V archivu OÚ Vrbice je uložena fotokopie článku o tomto podivínovi i s fotografií pořízenou panem V. Michnou. Značnou část informací o vrbeckém tulákovi jsem získal při rozhovorech se staršími spoluobčany, kterým tímto děkuji.

František Janošek,
červen 2006

Vrbecký tulák Kozípírko

svoje děti, občas dodávali: „Jak nebudeš poslouchat, zebere si tě Kozípírko“.

Nebylo divu, že takto využívali vzhledu tohoto nešťastného tuláka. Byl zarostlý plnovousem, nedbal o svůj zevnějšek, ani příliž o čistotu. Umýval se a česal málokdy. S lidmi se stýkal dost málo, ba přímo se jim vyhýbal. Někdy se přesto stalo, že požádal v chalupě o pitnou vodu do svoji staré plechové vojenské flašky, ale potom se ihned vzdálil. Bylo zajímavé, že v zimě i v létě nosil na sobě hned dva silně zaplátované zimníky. Starý klobouk býval vždy ozdobený perím husím, kačením, nebo i slepičím. Značně zaplátované kalhoty, měly každou nohavicí z jiné

MATEŘSKÁ ŠKOLA

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU

Závěr školního roku je v naší mateřské škole provázen pestrým programem a spoustou aktivit. Patří mezi ně vycházky, výlety i návštěvy okolních firem.

Návštěva divadla Radost

V Bořeticích jsme navštívili pekárnu, kde jsme si prohlédli výrobu a pec. Majitel pan Vala nám vyprávěl, jak se chléb připravuje, kde se mísí, kyne, z jakých surovin je vyroben.

U nás na Vrbici jako každoročně jsme si ve stolařství u Vajbarů vyzkoušeli práci s dřevem a také jsme si prohlédli jejich chov křepek.

Kluci si přišli na své v autodílně pana Mikulici. U Kostihů jsme obdivovali krásné koně, poslouchali poutavé příběhy pana Kostihy. Absolvovali jsme vycházku do Kobylí do kravína, tam se nám nejvíce líbily malé domečky pro telátka. V neposlední řadě jsme se vydali na farmu prasátek pana Bezděka, některé děti odmítly vstoupit dovnitř kvůli nepříjemnému zápachu. Ostatní mohli obdivovat právě narozená selátka.

U prasátek jsme zůstali i při návštěvě brněnského divadla Radost, kde jsme si užili představení O třech prasátkách. Děti mohly porovnat, které prasátko bylo

nejchytřejší a postavilo si nejpevnější domeček.

Za zvířátky jsme se vypravili do ZOO Hodonín. Děti se jako obvykle nemohly odtrhnout od pavilonu lvů a tygrů, také nás pobavily lumpárny v pavilonu opic.

Z důvodu rekonstrukce tříd jsme trávili červen v přírodě, v duchu dobrodružných výprav. Děti jsou

zvědavé, a tak se zaujetím šly po směru šipek a plnily úkoly, kde si procvičovaly číselnou řadu, orientaci v prostoru, práci ve skupině. Po zvládnutí a vylustění všech indicií dorazily k pokladu.

Tradiční stanování za kulturním domem bylo letos spojeno s velmi teplým počasím, děti si užily hry, zpívání, oběd, který na čerstvém vzduchu vždy chutná.

S předškoláky jsme se rozloučili při slavnostním pasování v podání šermířů a jejich scénky. Děti si převzaly svá

ZOO Hodonín

ručně malovaná trička a dárečky jako vzpomínku na naši mateřskou školu. Paní učitelky potěšil vtipný plakát od dětí, na kterém je výtvarně ztvárnily a přidaly i popisek s vlastnostmi paní učitelek a všech pracovníků naší školky.

Školní rok 2015/2016 byl pestrý a tvůrčí jak pro nás, tak pro děti.

Na děti se už celý kolektiv mateřské školy těší, po prázdninách je přivítáme v nově zrekonstruovaných prostorách.

Paní učitelka O. Kurucová

Olympiáda

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

V zimě Kristýnka říká: „Já chci třešně!“ Ondřej ji razantně odpovídá: „No to musíš vydržet do jara.“

Leontýnka při příchodu do mateřské školy narazila do dveří, od maminky dostala „bolestné“. Maminka vysvětlovala paní učitelce, co se přihodilo, za co bylo bolestné. Ze třídy se ozve Anička: „Ale my máme také bolesti.“

„Aničko, naliž si mléko“, říká paní učitelka. Dostává se jí odpovědi: „Já nejsem kočka, jenom kočky pijí mléko. Až budu kočka, tak si klidně naleju.“

Adélka vylezla na žebřiny až úplně nahoru, chytla se stropu. Anička šťouchá

do paní učitelky, která stojí pod žebřinami: „Dívejte, paní učitelko, ať sleze“. Adélka ji odpoví: „No a co, to tě žere, že sem nevylezeš.“

Paní učitelka říká: „Děti v Kobylí mají pupínky, vyrážky, tak je nemůžeme navštívit. Děti se ptají: „A mají je i v puse?“ Paní učitelka odpovídá, že ano. Kristýnka přemýšlí a za chvíli říká: „Ony měly otevřené pusy, když tam byl komár.“

Při prohlížení fotografií maminek se Danielek ptá Lukáška na detaily na fotografii. Luky odpovídá: „No chápej, já si to už nepamatuji, já jsem byl ještě plešatej“.

Děti nastupují do autobusu, jedou na výlet. Kristy říká: „Ten autobus ale prdíl“. Matýsek odpovídá: „Nemůže prdět, když nemá prdelku“.

Emička přemlouvá paní učitelku, že chce odpočívat vedle Natálky. Paní učitelka je neoblomná, a tak jde Emička s taktikou: „Paní učitelko, prosím, buďte tak laskavá a hodná, my už zlobit nebudem, slibujem“.

Při návštěvě vinařství u Horáků, děti objeví dřevěnou budku a ptají se, co to je. Chlapeček odpovídá: „To je kadibudka, tam se dělají tři věci čurá, kaká a bluje“.

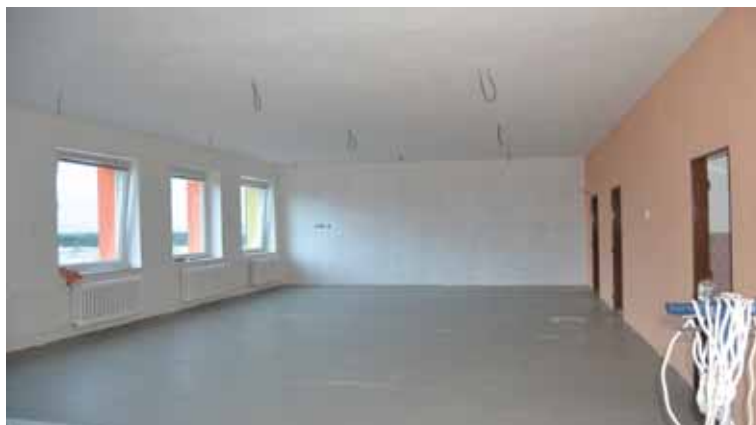
REKONSTRUKCE MŠ

V polovině června se začíná s rekonstrukcí elektroinstalace, budova je stará 30 let, a proto je nutná celková výměna. V loňském roce byla o hlavních prázdninách provedena rekonstrukce elektroinstalace v hospodářské budově s malbou a výměnou podlah.

Nyní probíhá výměna v hlavní budově. Postupně dochází k rekonstrukci ve všech prostorách, omítky jsou seškrabány, místnosti vymalovány. Byl proveden nátěr radiátorů, zábradlí, zárubní. V celé budově byly odstraněny podlahy, což nebyl lehký úkol, neboť byly nalepeny „pocitivým“ lepidlem a strhnutí dalo zabrat všem zaměstnancům obce i čtyřem brigádníkům. Nyní jsou již podlahy nové, včetně schodiště. V neposlední řadě jsou zakoupeny a budou vyměněny vnitřní dveře.

Na rekonstrukci byl starostou obce podán dotační program z Jihomoravského kraje, který vyšel, a tak se všichni mohli pustit do díla. Na úplném začátku byli požádáni tatínci, aby nám pomohli vystěhovat nábytek, všem zúčastněným, kteří vystěhovali a zase skládali zpět, děkujeme. Děkujeme také všem zaměstnancům obce, panu starostovi, brigádníkům, že vše v tak krátké době zvládli. Už se těšíme do nové školičky, která je jako nová.

Jana Kadlecová

KOMUNIKAČNÍ KOMPETENCE ANEB VÝCHOVA SLOVEM

Pomocí slovního vyjadřování se učitel i rodič podílí na formování osobnosti dítěte. Během konverzace s dítětem se dítě učí nejen vyjadřovat své myšlenky, ale učí se také společenskému vystupování a vzájemné úctě ke komunikačnímu partnerovi. Každý využívá při komunikaci i neverbální prostředky, jako je hlasitost, rychlost, intonace. Podle toho poznáte, zda dítě téma baví, nebo nikoliv. V případě, že se jedná o neoblíbenou věc, dítě ji pojmenuje a víc pozornosti ji

nevěnuje. Dítě udrží pozornost 10 až 20 minut.

Stejně jako dospělí rozšiřují děti svou slovní zásobu o pojmy z oblasti, která je baví.

Pro děti předškolního věku je charakteristická častá změna témat. Také mají větší představivost a fantazii. Rády ubíhají do svého snového světa, ale ne vždy si vymýšlejí.

Je důležité je poslouchat a jejich komunikační prostředky rozvíjet, neustále s nimi mluvit, poslouchat je. Důležitá je také pochvala, zpětná vazba, povzbuzení. Při nedostatku pochvaly a odměny dítě ztrácí motivaci. Důležité je ocenění práce

dětí, nikoliv jich samotných. Přináší dítěti kontakt, jaké doopravdy je a jaké chce být. Díky pozitivní zpětné vazbě mohou děti získávat vědomí toho, o čem se snažit, za co bojovat. Příklad vhodného oceňování: „To nevádí, že se ti to nepovedlo, všem se nám něco občas nepovede“. Poděkování jako projev vděčnosti učíme děti od nejútlejšího věku. Když pro nás něco udělá dospělý, obvykle mu poděkujeme. Když pro nás ale udělá něco dítě, řekneme mu, že je šikovné. Je důležité si uvědomit, že pravdivá, povzbudivá slova vytvářejí vnitřní motivaci a podporují chování dítěte v budoucnu.

Zdroj Informatorium

ZATEPLOVÁNÍ FASÁDY ZÁKLADNÍ ŠKOLY

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

ŠKOLNÍ PERLIČKY: Z hodin vlastivědy ve 4. a 5. ročníku:

OTÁZKA: Vyjmenuj panovnické rody, o kterých jsme se učili, jak vládly za sebou.

ODPOVĚĎ: rod Přemyslovců, rod panovníků, rod králů, rod bohů

OTÁZKA: Jak poznáš chrám nebo kostel, který je postaven v gotickém stylu? ODPOVĚĎ: hezky

OTÁZKA: Za co bojovali husité? ODPOVĚĎ: za meče

OTÁZKA: Jak zemřel Jan Hus? ODPOVĚĎ: Jan Hus zemřel po meči.

BAREVNÝ TÝDEN

V prvním dubnovém týdnu se na naší škole konal tzv. „Barevný týden“. V letošním školním roce byl zaměřen přímo na barvy – jejich

Nejlepší bylo ochutnávání

každodenní využití, působení na člověka a také na roli barev v životě rostlin a živočichů. V průběhu týdne jsme navštívili naučný program v Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovicích s názvem Barevný svět. I přesto, že se toto dopoledne plné zajímavých poznatků dětem líbilo, za nejlepší den považovaly středu. Ta patřila přípravě a následné ochutnávce drobných pochutin a nápojů, které pro své spolužáky přichystaly jednotlivé ročníky. Vrcholem tohoto týdne bylo společné tvoření duhy z papíru, plastů a dalších netradičních materiálů. Velmi příjemným zpestřením této akce bylo zapojení školní jídelny, která

Prvňáci připravují zdravou pochoutku

nám v průběhu celého týdne servírovala jídla v barvách jednotlivých dnů.

Michaela Kostihová, vyučující ZŠ Vrbská

ROK 2015/2016 VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

„Pojďme si spolu hrát, tvořit, poznávat, soutěžit, sportovat a smát se.“ Tímto heslem jsme se řídili po celý rok ve školní družině. Ze spousty zajímavých aktivit, které jsme prožili, jsme vybrali ty nejzajímavější.

Soutěž ve hře Člověče nezlob se

V září jsme společně přivítali letošní prvňáčky, seznámili jsme je s pravidly a chodem ŠD. Vyrázili jsme na procházku naší obcí a ukázali si, kde každý z nás bydlí. Jako již každoročně, i letos proběhlo dýňobraní, kde nám paní učitelky ze školky připravily zajímavý program a každý si svoji krásně vyřezanou dýni vystavil před kulturním domem. S dětmi jsme se také vydali do okolí sbírat šípky do každoroční soutěže. V říjnu jsme vyhlásili soutěž ve hře „Člověče, nezlob se.“ Vítězem se stala Kamila Bukovská ze čtvrtého ročníku. V listopadu jsme zavzpomínali na naše zesnulé a vydali se navštívit místní hřbitov. 21. listopadu jsme se zapojili do akce „VĚTRNÍKOVÝ

DEN“ na podporu nemocných cystickou fibrózou.

V zimě jsme stavěli krásné výtvary z lega, vyráběli jsme výrobky na vánoční jarmark a navštívil nás také Ježíšek a přinesl nám krásné dárky do družiny. V lednu jsme vytvářeli koruny na „Tříkrálovou sbírku“ a dětmi velmi oblíbené motání losů na plesy, kdy jsme jich letos namotali neuvěřitelných 10 tisíc. Netrpělivě jsme čekali, až napadne sníh, abychom vyrazili do Hájků bobovat a sáňkovat. To bylo legrace! V únoru jsme vyhlásili soutěž o nejlepší stavbu z lega – vítězná skupina postavila kostel, který byl skoro stejný jako ten náš – vrbský.

Stavby z LEGA

V březnu jsme navštívili knihovnu, kde si pro nás paní učitelka Klárka připravila program, ve kterém jsme ji poznávali, ukázala nám vhodné knihy pro děti a hráli jsme různé hry. V dubnu ke „DNI ZEMĚ“ jsme uklízeli okolí školy a vytvářeli koláže

Bobování a sáňkování v Hájků

zaměřené na třídění odpadu. Další akcí družiny a knihovny bylo zapojení do programu FOOD REVOLUTION DAY, který je zaměřený na zdravý životní styl u dětí. Poznávali jsme různé zdravé pokrmy a nezapomněli ani na ovoce a zeleninu. Dětem se tato akce velmi líbí, protože můžou zkusit neobvyklé potraviny.

Díky hezkému počasí jsme mohli ke konci školního roku chodit na hřiště u školky, kde děti stavěly hrady z písku, hrály míčové hry, kreslily nebo hrály fotbal. V rámci sportovních her jsme spolu s paní učitelkou Petrou Veverkovou šli na fotbalové hřiště, kde děti mezi sebou měřily síly v hodu kriketovým míčkem. Poslední akcí tohoto školního roku bylo rozloučení se školní družinou a vyhodnocení celoroční soutěže „NEJLEPŠÍ KAMARÁD“.

za školní družinu vychovatelky
Lucie Grégrová a Klára Beranová

Jak jsme uspěli na Dětské olympiádě v Kobylí?

Jako každý rok v červnu jsme se poctivě připravovali na sportovní olympiádu, konající se v ZŠ Kobylí. Přes zdravotní problémy dětí i další „peripetie“ jsme se olympiády zúčastnili. V pátek 24. 6. jsme ve velikém horku bojovali o medaile s dětmi čtvrtých a pátých tříd (pomohli nám i mladší sportovci) z Bořetic, Brumovic a Kobylí.

Soutěžilo se v těchto disciplínách: hod kriketovým míčkem, skok z místa, skok daleký, běh – 60 m, běh – 200 m, hod na cíl.

Po urputném zápolení jednotlivé děti z naší vrbecké školy obsadily stupně vítězů takto:

Kategorie chlapci 4. třída

Skok z místa:

1. místo - Adam Kolář
2. místo - Dominik Bařina
3. místo - Anton Babyč

Běh – 200 m:

1. místo - Adam Kolář

Skok daleký:

1. místo - Adam Kolář
3. místo - Dominik Bařina

Hod na cíl:

2. místo - Vilém Veverka

Běh – 60 m:

1. místo - Adam Kolář
2. místo - Dominik Bařina

Kategorie dívky 4. třída

Skok z místa:

2. místo - Tereza Bílková

Hod na cíl:

3. místo - Kamila Bukovská

Kategorie chlapci 5. třída

Skok z místa:

3. místo - Jiří Hanzlík

Hod na cíl:

3. místo - Jiří Hanzlík

Kategorie dívky 5. třída

Skok z místa:

3. místo - Julie Veverková

Běh – 200 m:

2. místo - Julie Veverková
3. místo - Markéta Michnová

Skok daleký:

3. místo - Markéta Michnová

Hod na cíl:

2. místo - Nella Zapletalová

Na závěr jsme soutěžili ve štafetě škol. Tato disciplína je velmi dramatická. Naprosto všichni fandí a pozorují napínavé předávání štafety čtyř družstev. Také zde jsme uspěli a nevzdávali se. I když závod nebyl jednoduchý a opravdu o dramatické chvíle nebyla nouze, umístili

se naši žáci velmi dobře.

Štafeta chlapci 4. třída

1. místo (běžel Adam Kolář, Dominik Bařina, Vilém Veverka)

Štafeta dívky 4. třída

3. místo (běžela Eliška Vajbarová, Kamila Bukovská, Tereza Bílková)

Štafeta chlapci 5. třída

2. místo (běžel Filip Vykydal, Lukáš Burian, Jiří Hanzlík)

Štafeta dívky 5. třída

3. místo (běžela Kateřina Rabušicová, Julie Veverková, Anna Zborovská)

Vrbecké maminky a tatínkové, buďte hrdí na své děti, protože umí čestně bojovat a vynaložit všechny síly k podání svého nejlepšího výkonu. I my vyučující jsme z nich měli v Kobylí velkou radost.

Markéta Veverková,
vyučující ZŠ Vrbice

Diplom za 2. místo pro kluky

Štafeta děvčat z pátého ročníku

Kluci čtvrtáci byli první ve štafetě

Vilém při štafetě

Skok z místa ovládli kluci z Vrbice

DEN DĚTÍ - CESTA ZA POKLADEM

Rok s rokem se sešel a opět se v kalendáři objevilo datum 1. června – Mezinárodní den dětí. V tento den, jak každý ví, slaví svůj svátek všechny děti na celém světě, tedy i děti z naší školy. Možností, jak oslavit jejich den je spousta. Naši volbou k této příležitosti byl výběr zábavné a zároveň naučné hry nazvané „Cesta za pokladem“.

Tři, dva, jedna, start! Těmito slovy byla hra zahájena. První až třetí třída se vydala od školy po šípkách směrem k dětskému

hřišti, kde následoval velmi vydatný piknik a další zajímavé aktivity. Starší děti nasměrovaly značky na Babí horu. U každého šipkového ukazatele měly děti vyhledat ukrytý úkol, splnit jej a teprve potom mohly pokračovat dál. Na školní stopaře za splnění úkoly čekal pečlivě ukrytý sladký poklad.

Všichni společně jsme prožili krásné dopoledne plné nových zážitků.

*Marta Křivková
vyučující ZŠ Vrbice*

Čtvrtáci a pátáci plní další úkol

ŠKOLNÍ VÝLET 2016

Po celoroční práci si naši školáci vyjeli odpočinout na školní výlet, tentokrát do Modré u Velehradu. Jako první zhlédli expozici s názvem Živá voda, kde měli možnost se v podvodním tunelu podívat rybám přímo do očí. Dověděl se také zajímavosti z vodního světa.

Následovala prohlídka Archeoskanzenu. Program obsahoval výklad o Velké Moravě,

ukázky života v podání členů občanského sdružení Velkomoravané, řemeslníků, tkadlen, pekařek, válečníků a duchovních. Nakonec nás osvěžil déšť, ale přesto se výlet všem moc líbil.

*Petra Veverková,
vyučující ZŠ Vrbice*

Pod vodou s rybami

ŠKOLA HLEDÁ TALENT

Ve středu ráno 22. června jsme celá škola vyrazili do Brumovic. Tamní škola nás pozvala na soutěž Škola hledá talent. Bojovat o stupně nejvyšší přijely také děti z Krumvíře, Kobylí, Bořetic, Němčiček a samozřejmě místní. My jsme měli připravena tři vystoupení. Ve zpěvu soutěžily prvňáčky Magdalena Grégrová a Hana Varmužová, které na klavír doprovázela Tereza Bílková ze 4. ročníku. S recitačním vystoupením o Maxipsu Fíkovi zabojovali Alexandr a Anton Babyčovi ze 4. ročníku. Taneční vystoupení s názvem Rebelové měli připravené pátáci. Pilně jsme celý měsíc trénovali, abychom podali co nejlepší výkon, konkurence byla ale velká. Všechna naše vystoupení

měla výbornou úroveň, ale ani tak jsme na místa nejvyšší nedosáhli. Přesto jsme si jednu cenu z Brumovic přivezli. Zvláštní ocenění hlavního porotce soutěže získaly naše malé zpěvačky Majda s Haničkou a

Terka za klavírní doprovod a odvážely si s sebou sladkou odměnu – dort. Ve škole si na něm společně pochutnali všichni soutěžící.

Renata Horáková, ředitelka školy

Pěvecké vystoupení děvčat

ŠKOLNÍ ROK 2015/2016

Ve školním roce 2015/2016 chodilo do naší školy 57 žáků. Chlapců bylo 32, dívek 25.

Všichni žáci prospěli, z toho 48 s vyznamenáním. Průměrná známka „celé školy“ za druhé pololetí je 1,2. Pochvalu třídní učitelky dostalo 16 žáků, 10 žáků pochvalu ředitelky školy. Devět z jedenácti pátáků odchází do školy v Kobylí, dvě dívky nastoupí

v září na Gymnázium Velké Pavlovice. Celý školní rok byl nabitý akcemi a neustálým děním ve škole. Pedagogický sbor se po změnách v předcházejícím školním roce stabilizoval a perfektně pracoval jako celek, což potvrdila i inspekce v říjnu 2015. Změny ovšem nastanou od nového školního roku. Mateřské povinnosti si půjde na tři roky plnit paní učitelka Michaela Kostihová (dříve Šiprová) a po 16 letech působení ve vrbecké škole odchází na vlastní žádost paní učitelka Marta Křivková. Její odchod mrzí nás všechny, ale osud, okolnosti a později

také zdravotní důvody jí nedovolily dokončit kvalifikační studium těsně „před branami“. Odchází kvalitní, spolehlivý a výborný kantor, za kterého budeme hledat náhradu velmi těžce. 13 let byla laskavou a milou paní učitelkou všech vrbeckých prvňáčků, kteří díky jejím hodinám měli často pocit, že se neučí, ale hrají si. Moc jí děkuji za všechnu práci, kterou ve vrbecké škole léta odváděla. Přejí jí, aby v novém zaměstnání (vrací se na pozici učitelky v mateřské škole), našla vnitřní klid a pohodu.

Renata Horáková, ředitelka školy

FK Vrbice 1959, z.s.

JARNÍ SÉZÓNA 201-2016

Muži:

V jarní části se nám nedařilo podle představ a po třech letech v okresním přeboru jsme bohužel sestoupili. Hráčům nevyšla podzimní část soutěže a v jarní části se ztrátu již nepodařilo dohnat. Nikdo nás sice výrazně nepřehrál, ale bez gólů se špatně vyhrává. Nepomohl ani závěr soutěže, kdy kluci vyhráli tři zápasy po sobě, ale protože sestupovala tři mužstva, bylo již na záchranu pozdě. Klukům nelze upřít snahu, ale žádný z hráčů tomu neobětoval maximum. Nebudu nikoho jmenovat, ale každý si musí sáhnout do svědomí. U jednoho hráče se ale zastavím. Je jím Roman Zálešák, který byl nejen pro mě největším zklamáním. Vrátil se po půlročním hostování z Kobylí. Ze začátku byl platným hráčem, ale postupně přestal chodit na zápasy a po té i na tréninky s tím, že má moc učení. To se dá ještě pochopit, ale myslím si, že by se na fotbale alespoň trochu od toho učení odreagoval. Vrcholem jeho přístupu bylo klíčové utkání v Šitbořicích, kdy opět nedošel z důvodu učení. Jaké bylo překvapení, když jsme se dozvěděli, že hrál ten den fotbal na „černo“ za Kobylí. Jeho důvody jsou nepodstatné, ale to se fotbalovým partákům v situaci jaké byli, nedělá. A jak už jsem psal někdy minule, musí si to kluk hodně srovnat v hlavě. A nejsmutnější na tom všem bude, že na vrbecké hody si dá „žlutice“ a bude z něho největší Vrbečák. Jsou to na světě ale paradoxy.

Ale pokud mám hodnotit naše účinkování ve třech sezónách okresního přeboru, tak musí být pozitivní. Ve dvou sezónách, hlavně v té první, jsme hráli výborný fotbal a po skončení prvních dvou sezón jsme mohli i mimořádně postoupit do I.B třídy (z druhého, resp. v další sezóně ze čtvrtého místa). Kluci ovšem rozhodli jinak. Ale na tyto ročníky se určitě jen tak nezapomene. Ve třetím roce jsme bohužel nezachytili začátek a dohánění soupeřů bylo víceméně marné. Ale i po sestupu je o co hrát, budou oživena sousedská derby, která se časem jaks vytratila. V naší skupině je Kobylí, Bořetice a Velké Pavlovice „B“, i když ti své zápasy budou hrát ve Starovičkách.

V nové sezóně muži budou nastupovat pod novou trenérskou dvojicí Vít Zálešák a Petr Hošek. Dosavadní trenéři u mužstva skončili, Libor Knápek pro velké pracovní vytížení a David Mikulica přechází k trénování mladší přípravky. Touto cestou bych chtěl Liborovi i Davidovi

poděkovat za velký kus práce, kterou pro fotbal udělali. Jejich nástupci to budou mít těžké, ale určitě se s tím poperou.

Změnil se také kádr. S fotbalovou kariérou skončil Michal Herůfek a Vladimír Mikulica, z důvodu zranění kolene přemýšlí o ukončení kariéry David Mikulica. Na část sezóny bude mimo hru Lukáš Horák, který jde na operaci s kolenem. Na přestup do Velkých Pavlovic odchází Libor Honz a do Kobylí Roman Zálešák. Naopak na přestup k nám přichází Jirka Hajda a Matěj Štika z Kobylí a Jirka Radocha z Čejkovic. Nově začali s fotbalovou kariérou David Mikulica (roč. 1993) a Martin Tomeška. Z dorostu přechází do mužů Viktor Zálešák

Přeji klukům, ať se jim v nové sezóně daří a ať je co nejčastěji slyšet vítězný pokřik.

Výsledky jarní části:

Vrbice – Velké Bílovice 1:1 (Kubík Jiří)

Velké Němčice – Vrbice 4:1
(Herzán Stanislav)

Vrbice – Mor-Nová ves 1:2 (vlastní)

Šitbořice – Vrbice 4:3
(Kubík Jiří (pen), Herzán Stanislav, Springer Pavel)

Vrbice – Břeží 3:1
(Hošek Petr, Kadlec Kamil, Knápek Jan)

Zaječí – Vrbice 0:3
(Herzán Stanislav, Springer Pavel, Herůfek Michal)

Vrbice – Hustopeče 1:0 (Kubík Jiří (pen)
Char. Nová Ves-Vrbice 4:1 (Springer Pavel)

Nejlepším střelcem byl Kamil Kadlec a Petr Němec se sedmi vstřelenými góly. Muži obsadili 13 místo s 26 body při skóre 42:44.

V rámci přípravy sehráli muži pohárový turnaj ve Vrbici, který vyhráli, a přátelský zápas v Brumovicích.

Brumovice – Vrbice 2:2
(Kadlec Kamil, Herzán Stanislav)

Mistrovské zápasy mužů:

Vrbice – V. Pavlovice B/Starovičky 5:1
(Kamil Kadlec 3, Jiří Kubík (pen.), Petr Němec)

Strachotín – Vrbice 0:1 (Petr Hošek)

Mládežnické týmy:

Dorost hrál ve společném družstvu Kobylí/Vrbice okresní přebor a obsadili v něm 9., bohužel poslední místo. Nejlepšími střelci týmu byli David Kunč s 5 vstřelenými góly a Viktor Zálešák se 4 vstřelenými góly. Do nového ročníku jsme opět přihlásili společné družstvo Kobylí/Vrbice.

Starší žáci hráli ve společném družstvu

Kobylí/Vrbice okresní soutěž a obsadili v ní 3. místo. Nejlepšími střelci týmu byli Šimon Chytka s 21 vstřelenými góly, Petr Coufal a Jan Zálešák s 20 vstřelenými góly. Trenérem starších žáků byl Michal Kocourek a zůstává jím i nadále. Do nového ročníku jsme opět přihlásili společné družstvo Vrbice/Kobylí.

Mladší žáci hráli ve společném družstvu Kobylí/Vrbice okresní přebor a obsadili v něm 4. místo. Nejlepšími střelci týmu byli Jindřich Kobza s 20 vstřelenými góly, David Hošek s 8 vstřelenými góly a David Cvingráf se 7 vstřelenými góly. Trenérem starších žáků byl Jasek Kaňa z Kobylí a zůstává jím i nadále. Do nového ročníku jsme opět přihlásili společné družstvo Kobylí/Vrbice.

Starší a mladší přípravka Vrbice hrála soutěž okresního přeboru. Protože se nedělají žádné statistiky, není přehled o tom, jak který tým skončil a kdo je nejlepším střelcem. Pokusíme se to pro příští ročník změnit a alespoň napsat nejlepší střelce týmu. Přípravku vedli Michal Janošek a Petr Bařina. Do nového ročníku jsme opět přihlásili starší i mladší přípravku, kterou povedou Michal Janošek a David Mikulica.

Ještě k mládeži dovětek. Pokud by měl někdo z bývalých hráčů nebo rodičů zájem o pomoc při trénování naší mládeže, může se klidně zapojit. Čím víc bude trenérů, tím lépe.

Nesportovní činnost:

V letošním roce jsme obdrželi dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje ve výši 68.500,- Kč na rozšíření šaten (postavení jedné šatny) ve sportovním areálu. Celkové náklady budou činit 115.743,- Kč. Požádali jsme o spoluúčast obec Vrbice a bylo nám vyhověno. Veškeré dotace řádně vyúčtujeme a o případných dalších dotacích budeme informovat v příštím zpravodaji.

Pohárový turnaj „O pohár starosty obce Vrbice“:

Turnaje se zúčastnili tři mužstva (Kobylí, Bořetice, Vrbice) po té, co se bez řádné omluvy nedostavili Čejkovice. Hrál se systémem každý s každým a domácí tým vyhrál díky nejlepšímu skóre.

Bořetice – Vrbice 1:0

Kobylí – Bořetice 1:0

Vrbice – Kobylí 3:0

Přátelský zápas:

Brumovice – Vrbice 2:2

(Kadlec Kamil, Herzán Stanislav)

Milan Herůfek,
9. 8. 2016

OP MUŽI SK. B – PODZIM 2016 - 2017

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
5.	Ne 4. 9.	Boleradice - Vrbice	16:00
6.	Ne 11. 9.	Kobylí - Vrbice	16:00
7.	Ne 18. 9.	Vrbice - V. Hostěrádky	15:30
8.	Ne 25. 9.	Šitbořice - Vrbice	10:00
9.	Ne 2. 10.	Vrbice - H. Věstonice	15:00
10.	Ne 9. 10.	Ivaň - Vrbice	15:00
11.	Ne 16. 10.	Vrbice - Popice	15:00
12.	Ne 23. 10.	Vranovice - Vrbice	14:30
13.	Ne 30. 10.	Vrbice - Klobouky	14:30
1.	Ne 6. 11.	Nosislav - Vrbice	14:00
15.	Ne 13. 11.	V. Pavlovice - Vrbice	14:00

OS STARŠÍ ŽÁCI SK. B – PODZIM 2016 - 2017

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
1.	Ne 4. 9.	V. Němčice - Vrbice/Kobylí	14:00
2.	Ne 11. 9.	Krumvíř - Vrbice/Kobylí	15:00
3.	Ne 18. 9.	Vrbice/Kobylí - Klobouky	13:15
4.	Ne 25. 9.	Nikolčice - Vrbice/Kobylí	13:00
10.	St 28. 9.	Nosislav - Vrbice/Kobylí	10:00
5.	Ne 2. 10.	Vrbice/Kobylí - Nosislav	12:45
6.	Ne 9. 10.	Vrbice/Kobylí - V. Němčice	11:00
7.	Ne 16. 10.	Vrbice/Kobylí - Krumvíř	12:45
8.	Ne 23. 10.	Klobouky - Vrbice/Kobylí	10:00
9.	Ne 30. 10.	Vrbice/Kobylí - Nikolčice	12:15

OP ML. + ST. PŘÍPRAVKA SK. B – PODZIM 2016 - 2017

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
2.	Ne 11. 9.	Zaječí - Vrbice	10:00
3.	Ne 18. 9.	Vrbice - Podivín	11:15
4.	So 24. 9.	V. Pavlovice - Vrbice	10:00
10.	St 28. 9.	Rakvice - Vrbice	14:00
5.	Ne 2. 10.	Vrbice - Rakvice	10:45
7.	Ne 16. 10.	Vrbice - Zaječí	10:45
8.	Ne 23. 10.	Podivín - Vrbice	14:00
9.	Ne 30. 10.	Vrbice - V. Pavlovice	10:15

KULTURNÍ AKCE

28. - 30. 8. 2016
Vrbecké hody

4. 9. 2016
Dětské hodky

10. 9. 2016
Zarážení hory

28. 10. 2016
VŘSR - Velké říjnové setkání rodin

27. 11. 2016
Rozsvícení vánočního stromčku

26. 11. 2016
Předadventní koncert Kamínku

DALŠÍ INFORMACE A FOTOGRAFIE NALEZNETE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH:

OBEK VRBICE	vrbice.cz
MATEŘSKÁ ŠKOLA	msvrbice.cz
ZÁKLADNÍ ŠKOLA	zsvrbice.cz
KNIHOVNA	knihovna.vrbice.cz
VINAŘI VRBICE	vinarivrbice.cz
FK VRBICE 1959	fkvrbice1959.cz
KAMÍNEK	kaminek.unas.cz
FARNOST	farnostvrbice.unas.cz

Obec Vrbice
a dětský folklórní soubor Kalubáček
Vás srdečně zvou na tradiční

DĚTSKÉ HODKY

v neděli

4. září 2016

krojovaný průvod vyjde v 15 hodin
od presu na Stráži ...

... na sólo za kulturním domem na Vrbici ...

... k tanci a poslechu hraje DH Horenka

Vstupné: dospělí 50 Kč, děti zdarma

PŘÍŠTÍ ČÍSLO VYJDE V PROSINCI 2016

ORDINACE PRAKTICKÉHO LÉKAŘE

MUDr. Petr Kos

úterý: 11.30 – 13.00 hod.

(každé 1. úterý v měsíci)

MUDr. Marcela Barnášová

středa: 12.30 – 14.30 hod.

OBEČNÍ ÚŘAD

Úřední hodiny:

PONDĚLÍ

7.30 – 11.30/12.00 -17.00

STŘEDA

7.30 -11.30/12.00 -17.00

E-mail:

podatelna@vrbice.cz

Telefon:

519 430 303,

724 727 580

Vaše příspěvky do dalšího čísla
můžete posílat na e-mailovou
adresu: cvc@vrbice.cz

VZHŮRU DO HLUBIN - PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

Odpoledne s vrbeckými hasiči

I svačit se musí

Návštěva Punkevní jeskyně a propasti Macocha

Rozcvička před olympiádou

Plnění úkolů před houbou za pokladem

Plnění úkolů před houbou za pokladem

Návštěva aquaparku v Uherském Hradišti

Návštěva aquaparku v Uherském Hradišti

Karel Satoria - mše svatá

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2016 - vyhlášení výsledků

Vrbecká dědina

Vrbecká dědina

Fotbalové utkání „O pohár starosty obce Vrbice“

Fotbalové utkání „O pohár starosty obce Vrbice“

Slavnostní zahájení výstavy v Paláci šlechticů

Slavnostní zahájení výstavy v Paláci šlechticů

Vydává obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
 Redakční rada: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Klára Beranová, Renata
 Horáková, Jana Kadlecová, Martina Mikulicová, Miluše Zálešáková